

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΚΣ'

ΑΘΗΝΑΙ, ΦΙΛΟΘΕΗΣ 19

15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1949

ΑΡΙΘ. 2

ΠΡΩΘΙΕΡΑΡΧΙΚΑ ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Ἐπί ταῖς ἑορταῖς τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ τῷ νέῳ ἔτει, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος διεβίβασε πρὸς τοὺς Προέδρους τῶν ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα :

Μεθιστάμενοι ἐπὶ θεοδόχον φάτιν γονυκλινεῖς ἐπικαλούμεθα ἔλεος ἐνανθρωπήσαντος Διτριωτοῦ καὶ εἰρήνην Αὐτοῦ εἰς φωτισμὸν ἐσκοτισμένης ἀνθρωπότητος καὶ σωτηρίαν χειμαζομένου Γένους ἡμῶν, ἐπευχόμενοι Ὑμετέρα περιουσιάζοντα Μακαριότητι παντὸς ἀγαθοῦ πεπληρωμένον νέον ἐνιαυτὸν χρησιότητος Κυρίου.

Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐξήγγειλε διὰ τοῦ τύπου καὶ διὰ τῶν Ραδιοφωνικῶν Σταθμῶν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὰς πρωθιεραρχικὰς αὐτοῦ εὐχὰς :

Τὴν στιγμήν, καθ' ἣν εἰσερχόμεθα εἰς τὸ νέον ἔτος 1949, ἔτος τόσον κρίσιμον καὶ ἀποφασιστικὸν διὰ τὰς τύχας τοῦ ἔθνους ἡμῶν, ἄς ἀναπέμφωμεν ἐκ βράδους ψυχῆς δεήσεις πρὸς τὸν Παντοδύναμον, ἵνα καὶ πρὶν ἢ τὸ ἔτος τοῦτο παρέλθῃ, εὐοδοθοῦν οἱ πανελλήνιοι πόθοι καὶ δικαιωθοῦν οἱ ἀγῶνες τοῦ στρατευομένου λαοῦ μας.

Ἄς εἶναι τῶν προσεχῶν μηνῶν ὁ μόχθος ὁ τελευταῖος καὶ ἄς φέρῃ οὗτος τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ὀριστικῆς νίκης καὶ τῆς εἰρηνικῆς ἀναδημοουργίας. Ἄς εὖρον αἱ πληγεῖσαι μητέρες, σύζυγοι καὶ ἀδελφαὶ παρηγορίαν ἐν τῇ πλουσίᾳ ἀποδόσει τῶν μεγάλων θυσιῶν των καὶ μὲ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὰς ἐλευθέρους ἀπὸ παντὸς κινδύνου ἐστίας των, ἄς ἐπανεύρουν τὸ μεῖδιμα τῆς εὐτυχίας τὰ χειμαζόμενα θύματα τῶν ἐπιδρομῶν. Ἄς πλησιάσουν οἱ πολῦτοι καὶ μεγάλοι ἡμῶν φίλοι περισσότερον τὸν πόνον ἐνὸς λαοῦ, μαχομένου ἐπὶ ὀκταετίαν ἀκαταπαύστως ὑπὲρ κοινῶν ἰδεωδῶν εἰς τὸ πλευρόν των καὶ ἄς ἐπιδείξουν μίαν ἐδρῆτητα κατανοήσεως τῶν ἀναγκῶν του, ἀνάλογον πρὸς τὸ ὕψος τῶν θυσιῶν του. Ἄς εὐχηθῶμεν, ὅτι, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ παναγάθου Θεοῦ, συγκλίνουσαι ἀγαθαὶ προαιρέσεις καὶ εὐνοϊκαὶ περιστάσεις θὰ χάρισουν εἰς μὲν τὸ ἔθνος ἡμέρας δικαίας ὑπερφανείας καὶ ἀγαθοποιῶν δραστηριότητος, εἰς δὲ τὰ ἄτομα στάδια τιμίας εὐημερίας καὶ σίβους

ἀσκήσεως πάσης ἐθνικῆς καὶ χριστιανικῆς ἀρετῆς, εἰς πλήρη καὶ ὀριστικὴν δικαιοσύνην καὶ σφραγίδα τῶν ἀπαραιρέτων θυσιῶν τοῦ ἀγωνιζομένου στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ «Ἑλληνικὴ Γραμμὴ» ἐδημοσίευσεν τὴν ἀκόλουθον ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων προσλαλιὰν τῆς Α. Μ. πρὸς τὰς ἡρωϊκὰς ἐνόπλους δυνάμεις, προμάχους τοῦ ἔθνους :

Γενναῖοι ὑπερασπισταὶ τῆς πατρίδος!

Κατὰ τὴν χαρμόσυνον ταύτην ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων, καθ' ἣν στρατιαὶ οὐρανίων ἀγγέλων ἀναμέλπον τὸν ὕμνον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης ἐπὶ τῇ ἐνανθρωπήσει τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, στρέψαιτε πρὸς στιγμήν τὴν εὐσεβῆ καὶ ἡρωϊκὴν σας ψυχὴν πρὸς τὴν θεοδόχον φάτιν τοῦ Σηλαίου τῆς Βηθλέεμ. Διὰ μέσον τοῦ περιβάλλοντος καὶ ἀδύτην καπνοῦ τῶν πολέμων καὶ τοῦ ἀτμοῦ τῶν ἀγριζόντων αἱμάτων θὰ διακρίνετε τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, τὴν ζωντανὴν ἐλπίδα, τὴν λύτρωσιν καὶ τὴν νίκην, ὡς Βρέφος ἀνακείμενον εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Παναγίας Μητρός Του, ἣ ὅποια—καὶ γνωρίζετε τοῦτο σεῖς περισσότερον παντὸς ἄλλου—εἶναι ἡ ἀκαταμάχητος Στρατηγὸς τῶν ἐνόπλων τοῦ ἔθνους μας δυνάμειν καὶ συμπολεμεῖ μαζί σας, παρὰ τὸ πλεονεξίαν σας, τὰς σκοτεινὰς δυνάμεις τοῦ ἀντιχριστοῦ, διότι ὁ ἀγὼν μας εἶναι ἀγὼν ἱεροῦ καὶ ἁγίου. Ἐνθυμεῖσθε, ὅτι ὁ Ἰωσήφ, κατὰ θεῖαν οἰκονομίαν, ἔσωσε τότε τὴν Μητέρα τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ θεῖον Βρέφος ἀπὸ τὴν μανίαν τῶν σφαγῶν τοῦ θεομάχου Ἡρώδου, αἱ ὅποια ἐσκορπίσαν κλαυθμὸν καὶ ὀδυρμὸν πολλὸν εἰς τὴν ἁγίαν ἐκείνην γῆν. Καὶ σεῖς, ἕκαστος ἀπὸ σᾶς, ὡς ἄλλος νέος Ἰωσήφ, μὲ τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰ στήθη σας, ὀδηγεῖσθε ἀπὸ τῶν Θεῶν διὰ τὰ σῶσετε τὴν θρησκείαν καὶ τὴν πατρίδα μας ἀπὸ τὴν ἀγριότητα καὶ τὴν κακουργίαν τοῦ νέου ἀντιχριστοῦ Ἡρώδου. Καὶ ὅπως ἐκεῖνος ἀπέθανε θάνατον οἰκτρὸν, οὕτω καὶ οἱ σημερινοὶ ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος, οἱ νέοι Ἡρῶδαι, θὰ συντριβοῦν ὑπὸ τὰ πλήγματα τῆς θείας δικαιοσύνης, ἣ ὅποια πάντοτε ἀγρυπνεῖ καὶ ἣ ὅποια ἐνεργεῖ διὰ τῶν χειρῶν σας, διὰ τοῦ ἡρωϊσμοῦ σας, καὶ θὰ χάρισῃ εἰς τὸ ἔθνος μας τὴν νίκην. Καὶ ἡ νίκη αὐτή, ἡ δική

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρωθιεραρχικά εὐχετήρια. — Κανονισμός Κλάδου ἀσφαλίσεως τοῦ ὀρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου κατὰ τὸ ἐκινδύνου τῆς ἀσθενείας. — **Ἀμίκα Σ. Ἀλιβιζάτου** Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Αἰ ἠθικαὶ βάσεις τοῦ Ο. Η. Ε. — **Πρεσβυτέρου Ἰωάννου Σπ. Ράμφου** Ἡ ἀγία Ἀναστασία ἡ Φαρμακολύτριά. — **Παρατηρήσεων Στήλη:** Τὸ Ταμεῖον Ὑγείας τοῦ Κλήρου. — Ἡ Σιβιτανίδειος. — **Χρονικά.**

σας νίκη, θὰ εἶναι λαμπρὰ καὶ ὁ φωτιστέφανός σας θὰ λάμψη ἐνώπιον ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου καὶ θὰ οδηγήσῃ τὴν χριστιανικὴν μας πατριδα, ὅπως ἄλλοτε ὁ Ἰωσήφ τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Μητέρα Του, εἰς τὴν Ναζαρετ τῆς εἰρήνης, ὑπερήφανοὶ ἀπὸ τὴν ὑπερτάτην ἠθικὴν ἱκανοποίησιν, ὅτι δὲν ἀφήκατε τὰς σκοτεινὰς δυνάμεις τοῦ Ἄδου καὶ τῆς κολάσεως νὰ ἐξαφανίσουν ἀπὸ τὸν χάρτην τῆς γῆς καὶ τῆς Ἱστορίας τὴν πλεον ἐνδόξον καὶ φωτεινὴν χώραν τοῦ κόσμου καὶ νὰ βυθίσουν εἰς τὸ σκότος καὶ τὸν ἀφανισμόν τὸν εὐγενῆ καὶ ἡρωϊκὸν λαόν τῆς. Σεῖς ἀντικρύζετε μὲ τὸν ἀπαράμιλλον ἡρωισμόν σας τὸν μεγαλύτερον ἐχθρὸν τῆς Ἱστορίας μας, ὁ ὁποῖος μὲ σατανικὴν δολιότητα κατέστρωσε σχέδιον ἐξοντώσεως τῆς φυλῆς μας καὶ ἀντιτάσσετε πρὸς αὐτὸν τὸ ἀπροσμάχητον τείχος τῶν γενναίων ψυχῶν σας, τῶν παλλομένων ἀπὸ τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Ἑλλάδα, δίδοντες οὕτω ἕνα ἱστορικὸν μάθημα εἰς ὅλον τὸν κόσμον, ὅτι ἡ Ἑλλάς, μὲ τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ ὑψωμένην, αἰμόφυρτος ἀπὸ τραύματα, ἴσταται ἀκλόνητος ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τοῦ ἱεροῦ ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγῶνος, διακηρύσσουσα καὶ πάλιν ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης, ὅτι εἶναι ἡ πατρις τῆς ἀληθινῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀληθινῆς δημοκρατίας, ἡ ὁποία οὐχὶ ἀπαξ, ἀλλὰ διὰ πολλοστὴν φορὰν διὰ μέσου τῶν αἰώνων, καὶ εἰς τὸ ἀπώτερον καὶ εἰς τὸ πρόσφατον παρελθὸν καὶ ἐσχάτως καὶ τώρα, ἀναγκάζει τὸ ρεῖμα τῆς βαρβαρότητος, τὸ ὁποῖον ἀπειλεῖ νὰ κατακλύσῃ τὴν οἰκουμένην καὶ καταυγάζει τὸν κόσμον μὲ τὸ φῶς τοῦ παραδείγματός τῆς καὶ τῆς θυσίας τῶν τέκνων τῆς.

Τὸ ἔθνος καὶ ἡ Ἐκκλησία του εὐρίσκονται παρὰ τὸ πλευρόν σας ἀγωνιῶν μαζί σας. Ἀτενίσσατε πρὸς τὴν φάτιν τῆς Βηθλεὲμ καὶ ἀντλήσατε δύναμιν Θεοῦ καὶ θάρρος καὶ πίστιν ἐπὶ τὴν νίκην ἀπὸ τὸν σσρκωθέντα Σωτῆρα Χριστὸν, Ὁὗ ἡ χάρις καὶ ἡ σκέπη καὶ ἡ βοήθεια εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Διὰ τοῦ «Φρουροῦ», ἐθνικοθρησκευτικοῦ ὄργανου τῆς Διευθύνσεως τῆς θρησκευτικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἀπηύθυνεν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει τὴν ἀκόλουθον πρωθιεραρχικὴν ἐνθάρρυνσιν :

Πρὸς τὸν μαχόμενον ἐθνικὸν στρατόν.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ Νέου ἔτους ἀποτελεῖ σταθμὸν εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀτόμων καὶ σκοπιᾶν εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἐθνῶν. Ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ καὶ τῆς σκοπιᾶς ταύτης στρέφεται τὸ βλέμμα πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ πρὸς τὸ μέλλον. Πρὸς τὸ παρελθὸν διὰ ν' ἀνασκόπησῃ τὰ γε-

νόμμενα καὶ προσδιορίσῃ τὴν ἀξίαν των. Πρὸς τὸ μέλλον, διὰ νὰ προοιωνισθῇ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἀπὸ τῶν δεδομένων τοῦ παρελθόντος καὶ τῶν ἐλπίδων, αἱ ὁποῖαι ἐμπνέουν τὸν ἄνθρωπον. Ἀπὸ τὴν διπλὴν ταύτην ἐνατένισιν τῶν γενομένων καὶ τῶν συμβησομένων οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ ἔθνη κατὰ τὴν στιγμήν τῆς εἰσόδου των εἰς τὸ νέον ἔτος λαμβάνουν συνείδησιν τῆς ἀξίας των καὶ τῆς συμβολῆς των εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς παγκοσμίου Ἱστορίας. Διότι ἡ χρονικὴ στιγμή τῆς εἰσόδου τοῦ νέου ἔτους εἶναι σκοπιὰ μέσα εἰς τὴν αἰωνιότητα, τὴν ὁποῖαν συνειδητοποιεῖ καὶ καθιστᾷ κριτήριον τῶν ἐφημέρων γεγονότων τοῦ χρόνου.

Διὰ τὴν χρονικὴν αὐτὴν στιγμήν γράφομεν τὸ παρόν. Καὶ καλοῦμεν πάντα Ἕλληνα καὶ τὸ ἔθνος νὰ ἐνατενίσῃ ἀπ' αὐτῆς τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον. Τὸ παρελθὸν εἶναι διὰ τὸ ἔθνος ὄλον λευκὸν καὶ ἐνδόξον. Ἡ τιμὴ τοῦ ἔθνους δὲν ἐκηλιδώθη. Ὀλόκληρον τὸ ἔθνος, ὁ στρατός του πρῶτον ὁ ἡρωϊκὸς εἰς τὰς ὑψηλοτέρας τῶν ἐπάλξεων καὶ ὁ δεινοπαθῶν ἔπειτα ἀκαμπτος λαὸς ὑπερήφανος τὴν τιμὴν, τὴν ἀκεραιότητα, τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐφάνη τὸ ἔθνος ἀντάξιον τῆς ἱστορίας του, ἱστορίας λευκῆς καὶ ἐνδόξου. Ἡ μακρὰ αὐτὴ ἱστορία εἶναι τόσον φωτεινὴ καὶ διανγῆς, ὥστε τὸ βλέμμα τοῦ Ἕλληνος νὰ τὴν διαπερᾷ εὐχερέστατα καὶ νὰ φθάσῃ ὑπερήφανον μέχρι τοῦ ἡμίφωτος τῆς προϊστορικῆς του αὐγῆς.

Τοιοῦτο φωτεινὸν παρελθὸν, παλαιὸν καὶ πρόσφατον, ἀποτελεῖ ἀνυπολόγιστον δυνάμειος ἐγγύησιν διὰ τὸ μέλλον. Τίποτε δὲν ἐμεσολάβησεν ἱκανὸν νὰ διασπάσῃ τὴν συνέχειαν τοῦ ἔθνους καὶ νὰ σκιασῇ τὴν φωτεινότητά του. Οἱ σκοτασμοὶ τῶν ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι τὸ περιέβαλον καὶ τὸν ἐξωνημένον ἐνδοθεν ὄργανων των ἀνέδειξαν καὶ ἐνίσχυσαν ἔτι μάλλον τὴν φωτεινότητά του καὶ τὴν δυνάμιν του. Τὰ πάντα ἐγγυῶνται καὶ κράζουν, ὅτι τὸ ἔθνος θὰ ζήσῃ μὲ ἐλευθέρῃν καὶ ἀλύγιστον τὴν κοιτίδα του. Διότι ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ, ἡ ὁποία τὸ συνεκράτησε ἀλύγιστον διὰ μέσου τῶν αἰώνων, εἶναι μία, ἐλευθέρα πάντοτε, ὑπερήφανος, ἀξιοπρεπῆς καὶ ἀκαμπτος. Καὶ τὴν σημαίαν τὴν φωτεινὴν αὐτῶν τῶν ἀρετῶν, ἡγιασμένην διὰ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ αἵματος τῶν μαρτύρων τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος, ἔχει ἐμπιστευθῆ εἰς σᾶς, ἡρωϊκὰ τῆς Ἑλλάδος τέκνα, διότι σεῖς εἶσθε οἱ μεγαλοῦργοι συνεχιστὰι τῆς πλεον ἐνδόξου ἱστορίας καὶ διότι σεῖς δικαιοῦσθε νὰ τὴν στήνῃτε ἀπὸ κορυφογραμμῆς εἰς κορυφογραμμὴν, καθαγιαζόντες δι' αὐτῆς καὶ πάλιν τὰ ἱερὰ ἐδάφη, τὰ ὁποῖα ἐμόλυναν οἱ ἐχθροὶ καὶ τῶν ἐχθρῶν τὰ ὄργανα, ποὺ ἀνήκουν εἰς αὐτοὺς πλεον καὶ ὄχι εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τὸ ἀτέλειον λοιπὸν βλέμμα σας δύνασθε καὶ δικαιοῦσθε νὰ τὸ περιφέρετε μὲ ὑπερηφάνειαν ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τῆς πρώτης τοῦ ἔτους εἰς ὅλον τὸ παρελθὸν καὶ νὰ τὸ στρέφετε ἔπειτα πρὸς ὅλον τὸ μέλλον τῆς ἱστορίας μας. Διότι σεῖς εἶσθε οἱ δημιουργοὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ, κλείοντες μέσα εἰς τὰ στήθη σας παλμούς, ὄνειρα καὶ δύναμιν ἡρωισμῶν καὶ δόξης αἰώνων.

Τὸ ἔθνος σᾶς εὐγνωμονεῖ. Σύσσωμον καὶ σύμ-

ψυχον εἶναι παρὰ τὸ πλευρόν σας. Καὶ ἡ ἀγία ἡμῶν Ἐκκλησία σεμνύνεται, διότι τέκνα τῆς πιστῆς προστατεύουν καὶ δοξάζουν τὸν Σταυρὸν τῆς ἀγίας θρησκείας Ἐκείνου, ὅστις ἐμαρτύρησε σκληρῶς ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ διὰ τὴν λύτρωσιν τοῦ ἀνθρώπινου γένους καὶ διὰ τὴν ὑψώσιν τοῦ παράδειγμά Του εἰς μίμησιν πρὸς τοὺς μένους λυρωτάς ὅλον τοῦ κόσμου.

Πιστὰ τέκνα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος, πανύψηλα τόσον, ὅσον καὶ ἡ Ἑλλάς, πανσέβαστα τόσον, ὅσον καὶ τὰ ἰδανικά, τὰ ὁποῖα ἐνοσρκώνετε καὶ ὑπέροτων ὁποῖων μάχεσθε: Ἐκκλησία καὶ ἔθνος οὗς ἀτενίζον μεθ' ἑαυτοῦ, μεθ' ὁμοθυμαδόν καὶ στοργῆν. Εἴμεθα ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν μαζί σας. Πιστεύομεν ἀκραδάντως εἰς τὴν νίκην σας, μετὰ τὴν ὁποῖαν θὰ ἀποβῆτε οἱ εἰρηνεῖαι τῆς Ἑλλάδος καὶ εὐαγγελιστῆς τῆς εἰρήνης ὅλον τοῦ κόσμου. Καὶ θὰ ἔχη εὐρεῖ ἀπὸ σας τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ ὁ ἀγγελικὸς ὕμνος. Θὰ ἔχη ἐπέλθει ἐπὶ γῆς εἰρήνη καὶ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, εἰς δόξαν τοῦ ἐν ὑψίστοις Θεοῦ καὶ τιμῆν τῆς μιᾶς, αἰωνίας, ἐνιαίας καὶ ἀδιαίρετου Ἑλλάδος.

Πρὸς Θεὸν εὐχέτης διάπυρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Διὰ δὲ τῆς «Φωνῆς τῆς Πατρίδος» Μακρονήσου διεβίβασεν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει τὰς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας «τῆς μεγάλης ἐθνικῆς κολυμβήθρας τῆς Μακρονήσου»:

Κατὰ τὸν σταθμὸν τοῦτον τοῦ χρόνου, καθ' ὃν τὸ παλαιὸν ἔτος δύνει εἰς τὴν αἰωνιότητα καὶ νέον ἀνατέλλει εἰς τὸν ὄριζοντα τῆς ζωῆς, τὸ δὲ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐξακολουθεῖ ἀγωνιζόμενον κατὰ τῶν ὑπὸ κλυτὰν λαμπρῶν του, μετ' ἀγάπην καὶ πατρικὴν στοργὴν στρέφομεν τὴν σκέψιν μας πρὸς ὑμᾶς, ἐπιδαψιλεύοντες τὰς εὐχὰς καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς Ἐκκλησίας. Σὰς αἰσθανόμεθα ὡς γνησίους καὶ ὁμοψύχους ἀδελφούς μας, ὡς τέκνα τῆς ἰδίας μεγάλης μητρὸς μας Ἑλλάδος καὶ τοῦ αὐτοῦ οὐρανοῦ Πατρὸς μας, τοῦ Θεοῦ. Τὸ ἔθνος ὀλόκληρον οὗς περιβάλλει μετ' ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην, διότι εἴχετε τὴν τιμιότητα καὶ τὴν ἐλικρικτείαν νὰ ἐπιστρέψετε καὶ νὰ ἐμμένετε σταθεροὶ πλέον εἰς τὰς ἱερωτέρας καὶ ὑψηλοτέρας καὶ εὐγενεστέρας τῶν παραδόσεων, εἰς τὰς παραδόσεις τοῦ ἐνδοξοτέρου ἔθνους τοῦ κόσμου. Εἶναι διπλὴ ἡ ἀγάπη μας, διότι μετ' ἐθνικὴν χαρὰν εἰς τὴν ψυχὴν μας οὗς βλέπομεν νὰ εἰσθε καὶ πάλιν μέσα εἰς τὴν στοργικὴν ἀγκάλην τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῆς πατρίδος μας, ὑπερήφανοι καὶ φωτισμένοι ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος. «Εἶμαι ὑπερήφανος, διότι ἐγεννήθην Ἕλληνα» γράφει ἕκαστος ἀπὸ σας εἰς τὰ γράμματά του, τὰ ὁποῖα καθ' ἑκάστην λαμβάνομεν. Καὶ πρέπει νὰ εἰσθε ὑπερήφανοι. Τὸ 1949 οὗς εὐρίσκει λευκοὺς, ἀναβαπτιζόμενους εἰς τὴν ἐθνικὴν κολυμβήθραν, φωτόμορφα τέκνα τῆς αἰωνίας καὶ χριστιανικῆς Ἑλλάδος, ἐπάνω εἰς τὰς ἐπάλλξεις τοῦ ἱερωτέρου τῶν ἀγῶνων. Σὰς βλέπομεν ὡς συνεχιστάς τῆς προγονικῆς δόξης, δόξης χιλιετηρίδων. Ἡ Ἐκκλησία οὗς εὐλογεῖ καὶ ἡ πονεμένη καὶ

μαρτυρικὴ πατρίς μας μετ' στοργὴν μητρικὴν οὗς ἐμπιστεύεται τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς. Ὁ Θεὸς μαζί σας.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἰσακούσας παράκλησιν τοῦ «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» τῆς Νέας Ὑόρκης ὅπως ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει προσαγορεύσῃ τὸν ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς, ἀπηύθυνε δι' αὐτοῦ τὸν ἀκόλουθον χαιρετισμὸν τηλεγραφικῶς:

Χαιρετισμὸν ἐγκάρδιον ἀπευθύνοντες πρὸς τὰ ἐν Ἀμερικῇ προσφιλῆ τέκνα Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ Μητροῦς Ἑλλάδος, συνδεδεμένα χερμαζομένη πατριδὶ ἀρραγῇ συνδέσμῳ ἀφροσύσεως καὶ ἀγάπης βαθείας, συναρπυνοῦντα πάντοτε καὶ ἐν κρισίμοις ταύταις στιγμήσι ἐπὶ ἐπάλλξων ἱερωτάτου ἀγῶνος κατὰ ὑπονομευτῶν γένους ἡμῶν εὐγνωμότως ἐπὶ πᾶσι τοῦτοις καὶ ἐν στοργῇ πατρικῇ στρέφομεν πρὸς αὐτὰ σκέψιν ἡμῶν ἐν τῇ καρπῇ ταύτῃ τοῦ χρόνου, εὐχόμενοι αὐτοῖς ἐκ βαθέων ψυχῆς πεπληρωμένον πάσης εὐλογίας καὶ χάριτος Κυρίου ἀνατείλαντα νέον ἐνιαυτόν, ἀγωνιζόμενον δὲ ἔθνεϊ ἡμῶν λύτρωσιν ἀπὸ κατεχόντων αὐτὸ ποικίλων δεινῶν πρὸς συνέχισιν ἐν ἀσφαλείῳ εἰρήνῃ μεγάλης ἱστορικῆς του ἀποστολῆς ἐν τῷ κόσμῳ.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΚΛΑΔΟΥ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΑΚΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΤΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

[Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 207 τεύχει (Β') τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 7 Δεκεμβρίου 1948 ἐδημοσιεύθη ὁ κατωτέρω Κανονισμὸς τοῦ παρὰ τῷ Τ.Α.Κ.Ε. κλάδου ἀσφάλισεως τοῦ ὀρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου μετὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 96271)3-12-48 ἐγκριτικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Θεσηκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας. Ἡ ἰσχὺς τοῦ Κανονισμοῦ τοῦτου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς 7 Ἰανουαρίου 1949].

Ἄρθρον 1.

Διοικητικαὶ διατάξεις.

Ἀρμοδιότητες Δ. Συμβουλίου καὶ Τοπικῶν Τ.Α.Κ.Ε.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἐδάφ. α' τοῦ ὑπ' ἀριθ. 738]1948 Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν «περὶ Ταμείου Ἀσφάλισεως Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου Ἑλλάδος (Τ.Α.Κ.Ε.) διατάξεων» θεσπιζομένη ἀσφάλισις κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς ἀσθενείας διεξάγεται ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. καὶ τῶν Τοπικῶν Τ.Α.Κ.Ε. τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων καὶ Ἐπισκοπῶν ἐντὸς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ἐννοια καὶ ἔκτασις ἀσφάλισεως ἀσθενείας.

1. Ὡς ἀσφάλισις κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς ἀσθενείας νοεῖται ἡ ὑπὸ μορφήν νοσοκομειακῆς περιθάλψεως νοσηλεία δαπάναις τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. τῶν παρ' αὐτῷ ὑποχρεωτικῶς ἠσφαλισμένων εἰς Κρατικὰ Νοσοκομεία

καὶ Νοσηλευτικά ἐν γένει Ἱδρύματα, ὡς καὶ εἰς μὴ Κρατικά τοιαῦτα Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ εἰς νομίμως λειτουργούσας ἰδιωτικὰς κλινικάς.

2. Τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον νοσοκομειακῆς περιθάλψεως δικάζονται μόνον α') οἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 10ῦ τοῦ Κώδ. Νόμου 5439/1932-6 παρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἀπὸ 24 Αὐγούστου 1931 Καταστατικοῦ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ἐγκριθέντος διὰ τῆς ἀπὸ 8ης Αὐγούστου 1931 πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ 46 παρ. 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 671] 1943 Νόμου, ἠσφαλισμένοι, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των καὶ β') οἱ ὑπὸ σύνταξιν διατελοῦντες ἱερεῖς, πρεσβυτέραι, προκειμένου περὶ ὀφθαλμικῶν οἰκογενειῶν καὶ ὑπάλληλοι τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. καὶ τῶν Μητροπολιτικῶν Γραφείων.

3. Εἰς τὴν Νοσοκομειακὴν περίθαλψιν, καὶ νοσηλείαν περιλαμβάνεται ἢ ἐν τῷ Νοσοκομείῳ ἐνδιάτησις τοῦ ἀσθενοῦς καὶ ἡ ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις αὐτοῦ.

4. Εἰς τὰ νοσήλεια περιλαμβάνεται ἢ διατροφή τοῦ ἀσθενοῦς, ἡ ἰατρικὴ περίθαλψις ὡς καὶ ἡ παροχὴ τῶν φαρμάκων πρώτης ἀνάγκης.

Πάντα τὰ ὡς ἀπαραιτήτα κρινόμενα λοιπὰ φάρμακα διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν θεραπείαν τοῦ ἀσθενοῦς βαρύνουν τὸ Τ.Α.Κ.Ε., μόνον ἐφόσον ἤθελε βεβαιωθῆ ἑγγράφως ἢ ἀπόλυτος ἀνάγκη τῶν φαρμάκων τούτων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ ἰατροῦ τοῦ Νοσοκομείου ἢ Κλινικῆς.

Χορήγησις ἰδιοκατασκευασμάτων γίνεται μόνον ὡς αἰεὶ δὲν δύναται νὰ ἀναπληρωθῶσι δι' ἄλλων φαρμάκων.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ Νοσοκομεῖον ἢ ἡ Κλινικὴ στεροῦνται τῶν ἀνωτέρω φαρμάκων δύναται ἢ προμήθεια αὐτῶν νὰ γίνῃ ἐκ τῆς ἀγορᾶς εἰς τιμὰς ἐπισημὸν διατιμῆσεως ὑπὸ Φαρμακεμπορικῶν Οἴκων ἢ νομίμως λειτουργούντων φαρμακείων, τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ὑποχρεουμένου εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας των, κατόπιν συνταγῆς τοῦ ἰατροῦ τοῦ Νοσοκομείου ἢ τῆς Κλινικῆς ἐπεχούσης θέσιν βεβαιώσεως τῆς ἀνάγκης τῆς ἀγορᾶς.

5. Κατὰ τὴν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ ἢ Κλινικῇ παραμονὴν τοῦ ἀσθενοῦς καὶ ἐφόσον πρὸς διάγνωσιν καὶ προσδιορισμὸν τῆς ἀσθενείας παρίσταται ἀνάγκη ἀκτινολογικῶν καὶ μικροβιολογικῶν ἐξετάσεων (ἀκτινοσκοπήσεις καὶ ἀκτινογραφίαι, ἀναλύσεις αἵματος κλπ. ὡς καὶ ἡ μετὰγγις αἵματος), τὸ Τ.Α.Κ.Ε. βαρύνεται διὰ τῶν σχετικῶν ἐξόδων ἕφ' ὅσον εἰς τὰ συμφωνηθέντα μετὰ τοῦ Νοσοκομείου ἢ τῆς Κλινικῆς νοσήλεια δὲν περιλαμβάνεται καὶ ἡ δαπάνη τῶν τοιούτων ἐξετάσεων.

Ἐλλείψει τῶν καταλλήλων μηχανικῶν ἐγκαταστάσεων ἐν Νοσοκομείῳ ἢ Κλινικῇ αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδαφ. μηχανικαὶ καὶ ἐργαστηριακαὶ ἐξετάσεις γίνονται εἰς ἕτερα ἐργαστήρια, τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν βεβαιουμένης ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Διευθυντοῦ τοῦ Νοσοκομείου.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἀσθενὴς ὑποστῇ ἐγγείρησιν τὸ Τ.Α.Κ.Ε. ὑποχρεοῦται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων Χειρουργείου καὶ τῶν ἐγχειρίστων.

Ἄρθρον 3.

Περιπτώσεις παροχῆς νοσοκομειακῆς περιθάλψεως.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος νοσοκομειακὴ περίθαλψις παρέχεται εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις:

α') Ὄταν ὁ ἀσθενὴς πάσχη ἐκ μολυσματικῆς νόσου.

β') Ὄταν ἡ νόσος καὶ γενικῶς ἡ κατάσταση τοῦ ἀσθενοῦς καθιστᾷ ἀναγκαίαν τὴν ἐκ τοῦ συνεγγυε συνεχῆ παρακολούθησιν ἢ ἀπαιτῆ ἰατρικὴν μέριμναν μὴ δυναμένην νὰ παρασχεθῆ διὰ τῶν συνήθων θεραπευτικῶν μέσων ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

γ') Ὄσαίς αἱ συνθήκαι τῆς κατ' οἶκον νοσηλείας τοῦ ἀσθενοῦς δὲν συμβάλλουν εἰς τὴν θεραπείαν αὐτοῦ.

δ') Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένων πασχόντων ἀπὸ νευρικῶν καὶ ψυχικῶν παθήσεων ἢ νοσοκομειακῆς περίθαλψις παρέχεται μόνον εἰς τὰς ἀκολουθούσας περιπτώσεις, ἐκτὸς ἂν ὁ πάσχων ἐκ τῶν νοσημάτων τούτων δύναται νὰ νοσηλευθῆ κατ' οἶκον.

1) Ὁξεία πολυνευρίτις, 2) ὀξεία μυελίτις καὶ πολυμυελίτις, 3) τραυματικαὶ βλάβαι τοῦ νωτιαίου μυελοῦ, 4) μηνιγγίτιδες, 5) αἰμορραγία μηνίγγων, 6) λοιμώδης χορεία, 7) ληθαργικὴ ἐγκεφαλίτις, 8) προοῦσα γενικὴ παράλυσις, 8) γεροντικαὶ καὶ προγεροντικαὶ ψυχώσεις, 10) σχιζοφρένεια, 11) Μανία, 12) μελαγχολία, 13) τοξικαὶ ψυχώσεις, 14) ἐπιληπτικὴ φρενίτις, 15) ψυχονεύρωσις ὑστερικῆ φρενίτις. Ἀσθενεῖς ἐκ ψυχονευρικῶν παθήσεων, μὴ περιλαμβανομένων εἰς τὰς προηγουμένας, δύναται νὰ τύχῃσι νοσοκομειακῆς περιθάλψεως ἐὰν ἡ συγκρότησις ἢ ἔντασις αὐτῶν ἐπιβάλλουν τοῦτο.

Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἐκ τῶν τοιούτων νοσημάτων πασχόντων ἠσφαλισμένων διὰ μὲν τὰ ψυχιατρεῖα ἐφαρμόζονται αἱ κείμεναι περὶ αὐτῶν διατάξεις, διὰ δὲ τὰς Κλινικάς ἀπαιτεῖται γνωμάτευσις ἐδικοῦ ἰατροῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 παρ. 1 ἐδαφ. 1 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ὁ χρόνος διαρκείας τῆς διὰ τὰς τοιαύτας ψυχονευρικῶν παθήσεων νοσοκομειακῆς περιθάλψεως ὁρίζεται ἐν τῇ γνωματεύσει τῶν ἰατρῶν μὴ δυνάμενος νὰ ὑπερβῆ τοὺς τρεῖς μῆνας.

Ὁ χρόνος οὗτος δύναται νὰ παραταθῆ ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ ἐδικοῦ ἰατροῦ.

2. Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἀσθενοῦς τινος εἰς νοσοκομεῖον ἀπαιτεῖται ρητῶς ἢ σιωπηρὰ συγκατάθεσις αὐτοῦ. Ὄσαίς οὗτος ἀδυνατεῖ νὰ παράσχη ταύτην λόγῳ τῆς καταστάσεώς του, ζητεῖται ἢ συγκατάθεσις τοῦ ἔχοντος τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ ἀσθενοῦς (γονεῖον, συζύγου, τέκνων, ἀδελφῶν κλπ.).

Ἡ συγκατάθεσις τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τῶν οἰκείων του δὲν ἀπαιτεῖται ὡσαύτως πρόκειται περὶ μολυσματικῆς νόσου.

Ἄρθρον 4.

Τόπος καὶ τρόπος παροχῆς νοσοκομειακῆς περιθάλψεως.

1. Ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψις παρέχεται εἰς τὰ Δημόσια, Δημοτικά ὡς καὶ τὰ Νοσοκομεῖα τῶν Φι-

λανθρωπικών Καταστημάτων, Δημοσίου ή 'Ιδιωτικού Δικαίου ή και εις 'Ιδιωτικάς Κλινικάς μετά των οποίων τὸ Τ.Α.Κ.Ε. συνήψε σχετικὰς συμβάσεις.

Ἡ ἐν τοῖς Νοσοκομείοις ἢ Κλινικαῖς νοσηλεῖα τῶν ἠσφαλισμένων γίνεται εἰς τὴν θέσιν (Βῆτα - Βῆτα) τοῦ Νοσοκομείου «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ» ἢ εἰς θέσεις ἀντιστοίχους πρὸς τὰς τιμὰς τούτου προκειμένου περὶ εἰσαγωγῆς εἰς ἕτερον Νοσοκομεῖον ἢ 'Ιδιωτικὴν Κλινικὴν.

Ὁ ἀσθενὴς δύναται νὰ νοσηλευθῆ, κατόπιν αἰτήσεώς του, εἰς ἀνωτέραν θέσιν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω καθοριζομένης συμβάσεως, ὅποτε καὶ καταβάλλει οὗτος τὴν ἐπὶ πλέον δαπάνην ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀπολύτως ὑποχρεώσεως τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ἐναντι τοῦ Νοσοκομείου ἢ Κλινικῆς.

2. Δύναται ὁ ἀσθενὴς, τῇ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ του, νὰ νοσηλευθῆ εἰς Νοσοκομεῖον, ἢ Κλινικὴν τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐκλογῆς, τοῦ Τ.Α.Κ.Ε., ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ὑποχρεουμένου εἰς τὴν καταβολὴν μόνον τῶν τιμῶν τὰς ὁποίας θὰ κατέβαλλεν, ἐὰν ὁ ἀσθενὴς ἐνοσηλευετο εἰς ἀνάλογον Νοσοκομεῖον συμβεβλημένον μετ' αὐτοῦ, καὶ οὐδόπως εὐθθυνομένου διὰ τὴν τυχόν ἐπὶ πλέον δαπάνην ἣτις καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἀσθενοῦς.

3. Τὰς κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου τούτου συμβάσεις μετὰ τῶν νοσοκομείων πάσης φύσεως καὶ ἰδιωτικῶν κλινικῶν λειτουργουσῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Διοικήσεως Πρωτευούσης συνάπτει τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. διὰ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ εἰδικῶς πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτουμένον ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἐπὶ νοσοκομείων δὲ καὶ ἰδιωτικῶν κλινικῶν, ἐν ἐπαρχίᾳς λειτουργουσῶν, διὰ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ ἐκάστου Τοπικοῦ Τ.Α.Κ.Ε.

4. Διὰ τῶν καταρτισθησομένων συμβάσεων μεταξὺ τῶν ἄλλων θὰ καθορίζονται ὑποχρεωτικῶς καὶ τὰ ἑξῆς:

Τὸ τιμολόγιον νοσηλείων, ὁ χρόνος τῆς διαρκείας τῆς συμβάσεως, οἱ λόγοι καταγγελίας αὐτῆς, ὁ τρόπος πληρωμῆς κλπ., διὰ δὲ τὰς κλινικάς καὶ τὸ διατιμολόγιον.

5. Ἠσφαλισμένοι δικαιῶνται νὰ τύχῃσι νοσοκομειακῆς περιθάλψεως μόνον εἰς Νοσοκομεῖον ἢ 'Ιδιωτικὴν Κλινικὴν τῆς περιφερείας τῆς Μητροπόλεως παρ' ἢ ὑπηρετοῦν ἢ τῆς πλησιεστέρας τοιαύτης.

Κατ' ἐξαιρέσειν δύνανται νὰ τύχῃσι καὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ ὀριζόμενα ἐφόσον εἶναι ἐφωδιασμένοι διὰ βεβαίωσεως τοῦ ἀρμοδίου Νομίατρου περὶ παντελοῦς ἐλλείψεως ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς Μητροπόλεως τῆς κατοικίας τοῦ ἀσθενοῦς ἢ ἐν τῇ πλησιεστέρᾳ πόλει αὐτῆς νοσοκομειακῶν μέσων ἢ ἀνεπαρκείας ἰατρικῶν καὶ νοσοκομειακῶν μέσων διὰ τὴν ἀσφαλῆ θεραπείαν τῆς νόσου.

Τὸ Τ.Α.Κ.Ε. ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῶν ἐξόδων μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς τοῦ ἀσθενοῦς ἐκ τοῦ τόπου τῆς μονίμου διαμονῆς του εἰς τὸν τόπον τῆς νοσηλείας του.

6. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ἐργασιακῶν καὶ Ὑγιεινῆς καθορι-

σθῆσεται τὸ ποσὸν ἀμοιβῆς τῶν Νομιάτρων καὶ ἰατρῶν Νοσηλευτικῶν Κέντρων καὶ ὁ τρόπος πληρωμῆς αὐτῆς.

Ἄρθρον 5.

Εἰσιτήρια καὶ διάρκεια νοσηλείας.

1. Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἀσθενοῦς εἰς νοσοκομεῖον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀπαιτεῖται γνωμάτευσις.

α) Ἐνὸς ἰατροῦ τῆς Γενικῆς Παθολογίας, προκειμένου περὶ παθολογικῶν νοσημάτων ἢ ἰατροῦ χειρουργοῦ προκειμένου περὶ νοσημάτων χειρουργικοῦ κλάδου, ἐπεχόντων θέσιν ἰατρικῶν Συμβούλων τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. καὶ ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ διὰ χρονικὴν περιόδον μέχρις ἐνὸς ἔτους δυναμένην νὰ ἀνανεωθῆ. Μετὰ τῶν ἰατρῶν τούτων δύναται τὸ Τ.Α.Κ.Ε. καὶ νὰ συμβληθῆ.

Εἰς ἄς περιπτώσεις οἱ ἀνωτέρω ἰατροί, λόγω τῆς μορφῆς τῆς νόσου, χρηζούσης ἰατρικῆς εἰδικότητος, ἀδυνατοῦσι νὰ γνωματεύσωσιν ἐὰν ὁ ἀσθενὴς ἔχει ἀνάγκην νοσοκομειακῆς περιθάλψεως, δύναται τὸ Συμβούλιον, διὰ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ, ἐξουσιοδοτουμένον πρὸς τοῦτο, νὰ παραπέμπῃ τὸν ἀσθενῆ εἰς εἰδικὸν ἰατρὸν περιοδικῶς ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου πρὸς ἐξέτασιν καὶ

β) Τοῦ Διευθυντοῦ ἰατροῦ τῆς Κλινικῆς χειρουργικῆς ἢ παθολογικῆς τοῦ νοσοκομείου ἢ νοσηλευτικοῦ ἰδρυματος παρ' ὃ πρόκειται νὰ εἰσαχθῆ ὁ ἀσθενὴς πρὸς νοσηλείαν.

2. Διὰ τὴν εἰσαγωγὴν ἀσθενοῦς εἰς ἰδιωτικὴν κλινικὴν ἀπαιτεῖται:

Ἐν Ἀθήναις ἢ Πειραιεὶ α) Γνωμάτευσις ἐνὸς τῶν ἰατρικῶν Συμβούλων τοῦ Τ.Α.Κ.Ε., ἀναλόγως τῆς μορφῆς τῆς νόσου, ἐν ἣ δέον νὰ ἐμφανηται ἡ νόσος ἐξ ἧς πάσχει ὁ ἀσθενὴς, τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ ὁ ἀριθμὸς Μητροῦ αὐτοῦ, ὁ τόπος τῆς κατοικίας του καὶ ἡ πιθανὴ διάρκεια τῆς ἐν τῷ Νοσοκομείῳ νοσηλείας καὶ

β) Ἐγκρίσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου περὶ ἀναλήψεως τῆς δαπάνης νοσηλείας ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ καθορίζηται τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ ἀσθενοῦς, ἡ νόσος ἐξ ἧς πάσχει, τὸ νοσοκομεῖον παρ' ὃ θὰ εἰσαχθῆ πρὸς νοσηλείαν καὶ ἡ διάρκεια τῆς παρ' αὐτῷ διαμονῆς.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐπειγουσῶν περιπτώσεων εἰσαγωγῆς ἐν Νοσοκομείοις ἢ Κλινικαῖς ἀσθενῶν, δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ ἐξουσιοδοτῆ τὸν Πρόεδρον ἢ τὸν Διευθυντὴν αὐτοῦ διὰ τὴν παροχὴν ἐγκρίσεως εἰσαγωγῆς ἐν Νοσοκομείῳ ἀσθενοῦς, ὑποχρεουμένου τοῦ Διευθυντοῦ ὅπως φέρῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν τελικὴν ἐγκρίσιν τὰς ἐκάστοτε χρησιμοποιούμενας ἐγκρίσεις εἰσαγωγῶν.

Ἐν ταῖς λοιπαῖς ἐπαρχίαις α) Βεβαίωσις τοῦ θεράποντος ἰατροῦ καὶ Γνωμάτευσις τοῦ ἀρμοδίου Νομίατρου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ἐν περιπτώσει δὲ μὴ ὑπάρξεως τοιούτου παρὰ τῇ ἔδρᾳ τῆς Μητροπόλεως ἢ Ἐπισκοπῆς, τοῦ ἰατροῦ τῶν Νοσηλευτικῶν Κέντρων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, καὶ γ) Ἐγκρίσις ἀναλήψεως δαπάνης νοσηλείας ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου ὡς Προέδρου τοῦ Τοπικοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ. Ἡ βεβαίωσις

τοῦ ἱατροῦ καὶ ἔγκρισις εἰσαγωγῆς θὰ διαλαμβάνουν τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἀναφερόμενα στοιχεία.

3. Ἡ ἔγκρισις τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῆς ἀναλήψεως τῆς δαπάνης νοσηλείας ζητεῖται πάντοτε ἐκ τῶν προτέρων καὶ μόνον εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ πάντως πρὸ τῆς παρελεύσεως τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς, ἐφόσον πρόκειται περὶ ἐπείγουσας ἀνάγκης ἐπιβαλλούσης τὴν ἄμεσον παροχὴν ἱατρικῆς περιθάλψεως ἐν νοσοκομείῳ λόγῳ τῆς σοβαρότητος τῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς, ἐκ τῆς ἀναβολῆς τῆς ὁποίας ἐπικεῖται κίνδυνος.

Διὰ τὴν ἐκ τῶν ὑστέρων ἔγκρισιν τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τὴν ἀνάληψιν τῆς δαπάνης τῶν λόγῳ ἐπείγουσας ἀνάγκης εἰσαγομένων, πρὸς νοσηλείαν ἡσφαλισμένων, εἰδοποιεῖται ἐντὸς ἐβδομάδος ὑπὸ τοῦ Νοσοκομείου ἢ τῆς Κλινικῆς, προκειμένου μὲν περὶ τῶν πόλεων Ἀθηνῶν ἢ Πειραιῶς τὸ Κεντρικὸν Τ.Α.Κ.Ε. προκειμένου δὲ περὶ τῶν Ἐπαρχιῶν τὸ οἰκείον Τοπικὸν Τ.Α.Κ.Ε. τὰ ὁποῖα προβαίνουν εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ παρόντος Ὁργανισμοῦ πιστοποίησιν τῆς ἀσθενείας. Διὰ τὴν καταβολὴν τῶν νοσηλείων εἰς τὰς ἀνωτέρω Κλινικὰς ἢ Νοσοκομεία, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι συμβεβλημένα μετὰ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν παρ. 1, 2 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος Ὁργανισμοῦ. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἀσθενὴς δὲν συναινεῖ εἰς τὴν καταβολὴν τῆς κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 4 τυχόν ἐπὶ πλεόν διαφορᾶς τῶν νοσηλείων, διατάσσεται ἡ μεταφορὰ αὐτοῦ εἰς συμβεβλημένον μετὰ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. Νοσοκομείου ἢ Κλινικῆς, ἐκτὸς ἂν, κατὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ Ἱατρικοῦ Συμβούλου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ἢ τοῦ Νομίατρον προκειμένου περὶ τῶν Ἐπαρχιῶν, ἢ τοιαύτη μεταφορὰ ἤθελε κριθῆ ἐπικίνδυνος διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ ἀσθενοῦς.

4. Ἡ κατὰ τὸ ἀνωτέρω παρεχομένη ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ ἢ τῶν Τοπικῶν Τ.Α.Κ.Ε. ἔγκρισις ἀναλήψεως τῆς δαπάνης νοσηλείας ἰσχύει διὰ χρόνον ἴσον πρὸς τὸν καθοριζόμενον.

Ὁ χρόνος οὗτος δύναται νὰ παραταθῆ κατὰ τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας τοῦ ἀσθενοῦς, ἀλλ' οὐχὶ πέραν τοῦ τριμήνου διὰ τὴν αὐτὴν ἀσθένειαν, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου στηριζομένης εἰς γνωμάτευσιν τοῦ Διευθυντοῦ ἱατροῦ τοῦ Νοσοκομείου ἢ Ἱδιωτικῆς Κλινικῆς καὶ εἰς σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἱατρικοῦ Συμβούλου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ἢ τοῦ Νομίατρον διὰ τὰς Ἐπαρχίας.

Εἰς ὅλως ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. στηριζομένης εἰς γνωμάτευσιν τοῦ ἀρμοδίου Ἱατρικοῦ Συμβούλου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ἢ τοῦ οἰκείου Νομίατρον νὰ παραταθῆ ἡ νοσοκομειακὴ περίθαλψις κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ.

Εἰσιτήριον μὴ χρησιμοποιηθὲν θεωρεῖται ἄκυρον δέκα ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του.

Ἄρθρον 6.

Πρόσθετος νοσοκομειακὴ περίθαλψις καὶ ἔκτασις αὐτῆς.

1. Ἡ πρόσθετος νοσοκομειακὴ περίθαλψις περιλαμβάνει α') τὴν ἠλεκτροθεραπείαν, μηχανοθερα-

πείαν καὶ λοιπὰς συναφεῖς θεραπείας καὶ β') τὴν περίθαλψιν ἐν Σανατορίῳ.

2) Τὸ Τ.Α.Κ.Ε. δύναται νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην ἡσφαλισμένους πρόσθετον περίθαλψιν συνισταμένην εἰς ἀκτινοθεραπείαν, τεχνικὰς ὑπεριώδεις ἀκτῖνας, διαθερμίας θεραπείαν, διὰ γαλβανικοῦ φαραδικοῦ ρεύματος, διὰ θερμοῦ ἀέρος, ἠλεκτρόλουτρα, φωτόλουτρα, φωτοθεραπείαν, ραδιοθεραπείαν, καὶ ἐν γένει πάσης φύσεως μηχανοθεραπείαν ἢ ἄλλην εἰδικὴν θεραπείαν.

Αἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον θεραπείαι ἐκτελοῦνται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. καὶ σύμφωνον γνώμην τοῦ ἀρμοδίου Ἱατρικοῦ αὐτοῦ Συμβούλου ἢ τοῦ Νομίατρον, ἐν ἣ δέον λεπτομερῶς νὰ γίνεται μνεία περὶ τῆς παθήσεως τοῦ ἀσθενοῦς καὶ τοῦ εἶδους τῆς ἀπαιτουμένης ἐπιστημονικῆς θεραπείας καὶ διαρκείας αὐτῆς.

3. Τὸ Τ.Α.Κ.Ε. εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις δύναται νὰ προερχῆται εἰς ἰδιαιτέρας συμφωνίας δι' ἐκάστην παρουσιαζομένην περίπτωσιν εἰδικῆς θεραπείας ἀσθενοῦς μετὰ τῶν Διευθυντῶν Μηχανικῶν ἐγκαταστάσεων πρὸς ἐπίτευξιν πάσης δυνατῆς ἐκπτώσεως ἐκ τῶν τιμολογίων μηχανικῆς θεραπείας.

Ἄρθρον 7.

Καθορισμὸς περιπτώσεων νοσηλείας ἐν Σανατορίῳ Φυματικῶν ἡσφαλισμένων.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐν Σανατορίῳ νοσηλεία φυματικῶν ἡσφαλισμένων εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις.

α) Ἐφόσον οἱ ἀσθενεῖς παρουσιάζουν ὀξείαν πνευμονικὴν φυματίωσιν οἰασθήποτε προελεύσεως καὶ μέχρ' ἡ παρόδου τῆς ὀξείας φάσεως τῆς νόσου ἢ φυματίωσιν ὀστών καὶ ἀρθρώσεων (λευκοὶ ὄγκοι, σπονδυλίτις κλπ).

β) Ἐφόσον πρόκειται νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν διὰ πνευμοθώρακος θεραπείαν.

γ) Ἐφόσον προορίζονται δι' ἐγχείρησιν θωρακοπλαστικῆς.

γ) Ἐφόσον παρουσιάζουν μικτὰς μορφὰς τῆς νόσου, τοῦτέστιν ἐν ἐνεργείᾳ εἰσέτι πνευμονικὰς φυματίωσης μέχρ' ἡ σταθεροποιήσεώς των, καὶ

ε) Ἐφόσον παρουσιάζουν χρονίας μορφὰς τῆς νόσου (ἀνοικταὶ σπηλαιώδεις φυματίώσεις ἢ εὐρίσκονται ἐν ἀναζωπυρώσει).

2. Ἡ διάγνωσις τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων γίνεται παρ' εἰδικοῦ φυματιολόγου ἱατροῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. μεθ' οὗ δύναται τοῦτο νὰ συμβάλλεται δι' ὀρισμένον χρόνον, τῆς εἰσαγωγῆς ἐν Σανατορίῳ τῶν φυματικῶν ἡσφαλισμένων ἐνεργουμένης κατόπιν βεβαιώσεως τοῦ ὡς ἄνω ἱατροῦ ἐν ἣ θὰ καθορίζεται ἀπαραιτήτως ἡ περίπτωσις ἀσθενείας καὶ ὁ ἀναγκαῖος χρόνος τῆς ἐν Σανατορίῳ παραμονῆς αὐτῶν.

Ἄρθρον 8.

Διάρκεια νοσηλείας ἐν Σανατορίῳ.

1. Ἡ διάρκεια νοσηλείας ἐν Σανατορίῳ φυματικῶν ἡσφαλισμένων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ δι' ἐκάστην τῶν ἐν ἄρθ. 7 τοῦ παρόντος περιπτώσεων

τὸ τριμηνον παρεκτός τῆς περιπτώσεως γ' δυναμένης νὰ παραταθῆ μέχρι ἕξ (6) μηνῶν.

Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. δύναται εἰς ὅλους ἔξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Διευθυντοῦ ἱατροῦ τοῦ Σανατορίου καὶ τοῦ ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ παρόντος εἰδικοῦ ἱατροῦ φυματολόγου περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς περαιτέρω παραμονῆς τοῦ ἀσθενοῦς ἐν Σανατορίῳ πρὸς πρόληψιν ἐπιδεινώσεως τῆς καταστάσεώς του, νὰ παρατείνῃ τὸν χρόνον νοσηλείας μέχρις ἕξ (6) μηνῶν διὰ τὰς περιπτώσεις α', β', δ' καὶ ε' τοῦ ἄρθρου 7 καὶ εἰς ὅκτω μῆνας διὰ τὴν περίπτωσιν γ'.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 9.

Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς.

1. Ὁ Προϋπολογισμὸς καὶ ἀπολογισμὸς τοῦ Κλάδου ἀσθενείας ἀποτελοῦντες παράρτημα τοῦ Γενικοῦ Προϋπολογισμοῦ καὶ Ἀπολογισμοῦ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. καταρτίζονται καὶ ὑποβάλλονται μετ' αὐτοῦ.

2. Τὰ ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀσθενείας ἀπαρτίζονται ἐκ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 738)48 Νόμου προβλεπομένης ἐτησίας ἐπιχορηγήσεως, τὰ ἔσοδα δὲ αὐτοῦ ἐκ πασῶν τῶν, διὰ τοῦ παρόντος κανονισμοῦ, προβλεπομένων, διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ κλάδου ἀσθενείας, δαπανῶν.

4. Τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ κλάδου ἀσθενείας φέρονται εἰς εἰδικὸν λισμὸν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως, τὸ δὲ ἀπομένον ἀδιάθετον ὑπόλοιπον ἐκάστης ἐτησίας διαχειρίσεως παραμένει εἰς πίστωσιν τοῦ «λίσμοῦ ἀσθενείας» μὴ δυνάμενον νὰ δαπανηθῇ δι' ἄλλοτριον σκοπὸν.

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ δαπάναι τοῦ κλάδου ἀσθενείας ἐκκαθαρίζονται ὑπὸ τῆς παρὰ τῷ Τ.Α.Κ.Ε. ὑφισταμένης ὑπερσείας δαπανῶν παρ' ἧς καὶ ἐντέλλονται αὐταί.

2. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον δύναται νὰ ἐξουσιοδοτήσῃ τὸν Διευθυντὴν ὅπως, ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ ὑπὸ τοῦ Νοσοκομείου ἢ Κλινικῆς τοῦ λίσμοῦ καὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 11 τοῦ παρόντος ἀπαιτούμενων δικαιολογητικῶν νοσηλείας, καταβάλλῃ δι' ἐντάλματος ποσοστὸν μέχρις 80ο]ο τῆς ἐκάστοτε ὀφειλῆς.

Δικαιολογητικὰ τοῦ ἐντάλματος τούτου εἶναι μία τῶν καταστάσεων, ἐφ' ἧς νὰ βεβαιωθῆ ἡ ὑποβολὴ τῶν ἀπαιτούμενων στοιχείων, τὸ δὲ καταβαλλόμενον χρηματικὸν ποσὸν συμψηφίζεται καὶ ἀφαιρεῖται ἐπὶ τῇ ἐκκαθαρίσει τῶν ὀφειλῶν κατὰ τὴν ὀριστικὴν ἐξόφλησιν ταύτης.

3. Ὅσάκις ἡ ἐν τῷ Νοσοκομείῳ ἢ Κλινικῇ παραμονὴ τοῦ ἀσθενοῦς παρατείνεται πέραν τοῦ μηνὸς ἐπιτρέπεται ὅπως ἢ κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ ἄρθρου τούτου προκαταβολὴ ἔναντι τῶν δεδουλευμένων νοσηλείων ἐνεργῆται κατόπιν βεβαιώσεως τοῦ Νοσοκομείου ἢ τῆς Κλινικῆς περὶ τοῦ χρόνου τῆς εἰσόδου καὶ παραμονῆς τοῦ ἀσθενοῦς συνοδευομένης ὑπὸ ἀντιγράφου τῆς ἐγκρίσεως εἰσαγωγῆς (εἰσιτηρίου) καὶ καταστάσεως νοσηλείων εἰς διπλοῦν συντεταγμένης ὑπὸ τοῦ δικαιοῦχου Νοσοκομείου ἢ Κλινικῆς.

Ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω προκαταβολῶν εἰς Νοσοκομεῖα καὶ Κλινικὰς δύναται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου νὰ ἀνατίθεται εἰς Τράπεζαν μεθ' ἧς τὸ Τ.Α.Κ.Ε. συνεργάζεται.

Ἄρθρον 11.

Δικαιολογητικὰ δαπανῶν νοσηλείας:

Διὰ τὴν ἐγκρίσιν τῶν κατὰ τὸν παρόντα Ὁργανισμὸν γινομένων δαπανῶν, ἀπαιτοῦνται τὰ ἑξῆς δικαιολογητικά:

1. Διὰ νοσοκομεῖα καὶ κλινικὰς συμβεβλημένας μετὰ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε. ἀπαιτεῖται κατάστασις εἰς διπλοῦν (λίσμος) τῶν νοσηλείων τοῦ δικαιοῦχου Νοσοκομείου ἢ Κλινικῆς εἰς ἣν δέον νὰ ἐπισυνάπτονται:

α') Ἐγκρίσις εἰσαγωγῆς (εἰσιτηρίου) κατὰ τὰ ἐν ἄρθροισ 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος ὁργανισμοῦ ὀριζόμενα.

β') Ἡ κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 13 ἐντολὴ διακοπῆς νοσηλείας.

γ') Τὰ ὑπὸ τῶν Νοσοκομείων ἢ Κλινικῶν ἐκδιδόμενα εἰσιτήρια καὶ ἐξιτήρια τῶν ἀσθενῶν.

δ') Αἱ, κατὰ τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος Ὁργανισμοῦ, προβλεπόμενα γνωματεύσεις.

ε') Διὰ τὴν περίπτωσιν, χορηγήσεως ὑπὸ τοῦ Νοσοκομείου ἢ Κλινικῆς φαρμάκων κέραν τῶν ὡς πρώτης ἀνάγκης ὀριζομένων ὑποβάλλεται μετὰ τοῦ λίσμοῦ καὶ ὑπὸ τῆς παρ. 4 ἄρθρ. 2 βεβαίωσις τοῦ Διευθυντοῦ ἱατροῦ τοῦ Νοσοκομείου, περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς χορηγήσεως τῶν τοιούτων φαρμάκων.

Πρὸς δικαιολογήσιν τῶν ἐκ τῆς ἐλευθέρως ἀγορᾶς προμηθευομένων φαρμάκων δέον νὰ συνυποβάλληται καὶ ἡ ἐν ἄρθρῳ 2 παρ. 4 προβλεπομένη βεβαίωσις τοῦ ἱατροῦ περὶ τῆς προμηθείας τῶν φαρμάκων.

2. Διὰ κλινικὰς μὴ συμβεβλημένας μετὰ τοῦ Τ.Α.Κ.Ε.

α') Δήλωσις τοῦ ἀσθενοῦς περὶ τῆς κλινικῆς εἰς ἣν ἐπιθυμεῖ νὰ νοσηλευθῆ.

β') Ἐγκρίσις εἰσαγωγῆς.

γ') Πιστοποιήσις τοῦ ἱατρικοῦ Συμβούλου περὶ τῆς ἐν τῇ Κλινικῇ παρασχεθείσης εἰς τὸν ἀσθενῆ νοσηλείας καὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν διήρκεσεν αὐτή.

δ') Κατάστασις εἰς διπλοῦν (λίσμος) τῆς Κλινικῆς περὶ τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ ἐξόδων νοσηλείας παρὰ τῶν ἠσφαλισμένων.

3. Διὰ τὰς κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 5 ἔξαιρετικὰς περιπτώσεις εἰσαγωγῆς ἀσθενοῦς εἰς Νοσοκομεῖον ἢ Κλινικὴν.

α') Πιστοποιήσις, διὰ μὲν τὰς πόλεις τῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τοῦ ἱατρικοῦ Συμβούλου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε., διὰ δὲ τὰς ἐπαρχίας τοῦ Νομάρτου ἢ ἱατροῦ τοῦ Νοσηλευτικοῦ Κέντρου.

β') Κατάστασις εἰς διπλοῦν (λίσμος) τοῦ δικαιοῦχου Νοσοκομείου ἢ Κλινικῆς παρ' ὃ ἐνοσηλεύθη ὁ ἀσθενὴς καὶ γ) ἀπόφαισις τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε., ἐγκρίνουσα τοὺς ὅρους τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς Κλινικῆς.

Οἱ ὅροι οὗτοι συνομολογοῦνται μετὰ τῆς Κλινικῆς δι' ἐντεταλμένου Ὁργάνου τοῦ Κεντρικοῦ ἢ τοῦ Τοπικοῦ Τ.Α.Κ.Ε., ἅμα τῇ ἀναγγελίᾳ τῆς εἰσόδου τοῦ ἀσθενοῦς.

4. Διὰ τὰς παρακλινικὰς ἐξετάσεις,

α') Δίσημος του εργατηρίου και διά τας μεταγγίσεις αίματος απόδειξις του αίμοδότου.

β') Βεβαίωσις του ιατρού του Νοσοκομείου περί της εκτελέσεως της εξέτασεως ή της μεταγγίσεως αίματος γινομένη επί του λίσμου ή της αποδείξεως λίψεως του ποσού.

5. Πρόσθετος περίθαλψις :

Α') *Ηλεκτροθεραπεία μηχανοθεραπεία.*

α') Γνωμάτευσις του Ιατρικού Συμβούλου ή του Νομιάτρου.

β') Απόφασις του Δ. Συμβουλίου του Τ.Α.Κ.Ε.

γ') Δελτίον παραπομπής εκδιδόμενον επί τη βάσει των προηγουμένων υπό στοιχεία α' και β' γνωματεύσεως ή αποφάσεως.

Είς τὸ δελτίον τοῦτο δέον νὰ ὀρίζηται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν μηχανικῶν ἐξεταστικῶν παρατηρήσεων δι' ἐκάστην ἐιδικὴν θεραπείαν.

δ') Κατάστασις εἰς διπλοῦν (λίσμος) τοῦ δικαιούχου εργατηρίου.

ε') Βεβαίωσις τοῦ ἀσθενοῦς, ἐπὶ τοῦ λίσμου ἀναγραφομένη περί τῶν γενομένων εἰς αὐτὸν ἐπεμβάσεων.

Β') *Περίθαλψις ἐν Σανατορίῳ.*

α') Κατάστασις εἰς διπλοῦν (λίσμος) τοῦ Σανατορίου.

β') Ἐγκρισις εἰσαγωγῆς (εἰσιτήριον).

γ') Ἡ κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθρου 13 ἐντολὴ διακοπῆς νοσηλείας.

δ') Τὰ ὑπὸ τῶν Σανατορίων ἐκδιδόμενα εἰσιτήρια καὶ ἐξιτήρια τῶν ἀσθενῶν.

ε') Αἱ κατὰ τὰ ἀρθρα 7 καὶ 8 ὀριζόμεναι γνωματεύσεις ἰατρῶν.

6. Μετακινήσις ἀσθενῶν.

Τὰ ἔξοδα τῆς μετακινήσεως περιλαμβάνουσι τὸ ἀντίτιμον εἰσιτηρίου τοῦ ἀσθενοῦς β' θέσεως ἐπὶ σιδηροδρομόν καὶ α' θέσεως ἐπὶ ἀτμοπλοίου, ἢ ἀπλῆς θέσεως ἐπὶ τῶν συνήθων μέσων συγκοινωνίας (αὐτοκινήτου συγκοινωνίας, βενζινοπλοίου, ὑποζυγίου κλπ.).

Ἐπὶ ὑπάρξεως ὅλων ἐξαιρετικῶν λόγων, μὴ ἐπιτρεπόντων τὴν μετακίνησιν τοῦ ἀσθενοῦς διὰ τῶν ἀνωτέρω μέσων ἢ ἐπιβαλλόντων τὴν ταχύτεραν μετακίνησιν, ἐπιτρέπεται, κατόπιν τῆς πρὸς τοῦτο γνωματεύσεως τοῦ Νομιάτρου, ἢ χρησιμοποίησις ἀεροπλάνου ἢ ἰδιαιτέρου αὐτοκινήτου.

Διὰ τὴν ἔγκρισιν τῶν τοιούτων ἐξόδων ἀπαιτοῦνται ὡς δικαιολογητικά :

α') Κατάστασις εἰς διπλοῦν.

β') Απόδειξις τοῦ πρακτορείου.

γ') Ἡ κατ' ἀνωτέρω γνωμάτευσις τοῦ Νομιάτρου.

Ἄρθρον 12.

Ἐπιπλοῦσις νοσηλευομένου.

1. Ὁ ἐν Νοσοκομείῳ ἢ Ἰδιωτικῇ Κλινικῇ νοσηλευόμενος ἀσθενὴς ὀφείλει νὰ συμμορφοῦται πρὸς τοὺς κανονισμοὺς αὐτοῦ καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰ ὑπὸ τῆς Δίψεως τοῦ Θεραπευτηρίου καὶ τῶν ἰατρῶν αὐτοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ταχύτερας θεραπείας διατασσόμενα, καθὰ καὶ νὰ ἐπιτρέπη τὸν ἔλεγχον ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὀργάνου τοῦ Κεντρικοῦ ἢ τῶν Τοπικῶν Τ.Α.Κ.Ε.

Ἄρθρον 13.

Λήξις Νοσοκομειακῆς περιθάλψεως.

1. Ἡ ἐκ τοῦ Νοσοκομείου ἢ Κλινικῆς ἔξοδος θεραπευθέντος ἀσθενοῦς ὑπόκειται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἀρμοδίου Νομιάτρου, προκειμένου περί ἰαθέντος ἀσθενοῦς εἰς Νοσοκομεῖα Ἐπαρχιῶν, καὶ τῶν Ἰατρικῶν Συμβούλων τοῦ Τ.Α.Κ.Ε., προκειμένου περί τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ τοιούτων, οἵτινες δύνανται νὰ διατάξωσι καὶ αὐτεπαγγέλτως, τὴν ἐκ τοῦ νοσοκομείου ἔξοδον ἐὰν κρίνωσιν ὅτι ἐξέλιπον οἱ λόγοι Νοσοκομειακῆς περιθάλψεως.

2. Δύναται ὡσαύτως νὰ διαταχθῇ ἡ ἔξοδος ἀσθενοῦς ἐκ τοῦ Νοσοκομείου ὑπὸ τοῦ Κεντρικοῦ ἢ τῶν Τοπικῶν Τ.Α.Κ.Ε., ἐφόσον βεβαιωθῇ προηγουμένως, εἴτε παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ἰατρικοῦ ὀργάνου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε., ἢ τῇ αἰτήσῃ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Νοσοκομείου, ὅτι ὁ ἀσθενὴς παραβαίνει τὰ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς θεραπείας συνιστάμενα μέτρα.

Ἄρθρον 14.

Γενικαὶ Διατάξεις.

1. Κατὰ χρονικὰ διαστήματα, ὀριζόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασιασμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου τοῦ Τ.Α.Κ.Ε., ἐνεργεῖται προληπτικῶς ἐποχρωτικὴ ἐξέτασις πάντων τῶν ἠσφαλισμένων εἰς τὸν κλάδον ἀσθενείας εἰς εἰδικὰ Διαγνωστικὰ Ἰνστιτοῦτα Ἀντιφυματικὰ Ἀντιμολυσματικὰ Ἰατρεία κλ. πρὸς διάγνωσιν τυχόν ὑφισταμένης φυματώσεως ἢ μολυσματικῶν (μεταδοτικῶν) νόσων, τῆς δαπάνης τῆς εξέτασεως ταύτης βαρυνούσης τὸ Τ.Α.Κ.Ε.

Ἡσφαλισμένος μὴ ὑποστὰς τὴν κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον ἐξέτασιν στερεῖται τοῦ δικαιώματος ὅπως τυχῇ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως ἢ νοσηλείας ἐν Σανατορίῳ, κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι κανονισμῷ προβλεπόμενα, δι' ὅσα νοσήματα ἐπιβάλλεται ἢ ὡς ἄνω προληπτικὴ διαγνωστικὴ ἐξέτασις.

Ἄρθρον 15.

Εἰδικαὶ Διατάξεις.

Προθεραπευτικὴ περίθαλψις.

Πιστοποιουμένης τῆς ἀνάγκης τῆς εἰσαγωγῆς ἀσθενοῦς ἐν Νοσοκομείῳ ἢ Κλινικῇ κατὰ τὰ ἀρθρα 3, 5 καὶ 7, ἢ ἔναρξις τοιαύτης νοσηλείας δύναται, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἰδίων ἰατρῶν, ν' ἀναβληθῇ ἐπὶ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ ἀνωτέρω τοῦ μηνός, ἐφόσον ὁ ἀσθενὴς δεῖται προθεραπείας, συνιστάμενης εἰς τὴν παροχὴν α') ἐξωτερικῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως ἐν ἰατρείῳ ἢ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀσθενοῦς, τοῦ ἰατροῦ ὀριζομένου ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου ἢ τοῦ Τοπικοῦ Τ.Α.Κ.Ε.

β') Ἐργαστηριακῶν κλπ. ἐξετάσεων κατὰ τὸ ἀρθρον 6 παρ. 2 καὶ γ') Φαρμάκων, συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 4.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω προθεραπευτικὴ περίθαλψις βαρύνουσα τὸ Τ.Α.Κ.Ε. παρέχεται ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ ἢ ἐν τῷ τόπῳ ἔνθα τὸ Νοσοκομεῖον ἢ Κλινικὴ ἐν οἷς πρόκειται νὰ εἰσαχθῇ ὁ ἀσθενὴς πρὸς νοσηλείαν.

Άρθρον 16.

Άπαγορεύεται ή λήψις πάσης χρηματικής άμοιβής υπό τών συμβεβλημένων μετά του Τ.Α.Κ.Ε., κατά τάς διατάξεις του παρόντος και τών κατόπιν ειδικής έντολής αυτού έξουσιοδοτουμένων ιατρών, παρά τών ήσφαλισμένων άσθενών δια πάσαν προς αυτούς παρασχεθείσαν ιατρικήν περίθαλψιν.

Άρθρον 17.

Μεταβατικά Διατάξεις.

Η Ισχύς του παρόντος κανονισμού άρχεται μετά ένα μήνα από τής δημοσιεύσεως εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως τής κατά τὸ άρθρον 1 του ύπ' άριθ. 738]1948 Νόμου προβλεπομένης εγκριτικής πράξεως του Υπουργού Θρησκευμάτων και Έθνικής Παιδείας.

ΑΙ ΗΘΙΚΑΙ ΒΑΣΕΙΣ ΤΟΥ Ο.Η.Ε.*

Έπί τής σημασίας τής οργανώσεως τών Ηνωμένων Έθνών δεν θά είχα, εις όσα έλέχθησαν μέχρι τουδε κατά τήν ώραν του Ο.Η.Ε., να προσθέσω τίποτε περισσότερον.

Εις τήν σημερινήν όμιλίαν μου έπιθυμώ άπλως να υπογραμμίσω τάς ήθικάς βάσεις, έπί τών όποιων όφείλει να στηρίζεται ο Όργανισμός τών Ηνωμένων Έθνών, δια να δυνηθί να σταθί και σταδιοδρομήσει άποτελεσματικώς.

Αί κατά καιρούς μέχρι τής ίδρύσεως του Όργανισμού τών Ηνωμένων Έθνών καταβληθείσαι προσπάθειαι συνεννοήσεως τών διαφόρων χωρών έπί τών ύφισταμένων μεταξύ των διεθνών ζητημάτων άπέτυχον, ως γνωστόν, μέχρι και τής προσπαθείας, ή όποια έγινε δια τής Κοινωνίας τών Έθνών, έπί τής όποιας τόσας έστήριξε χρηστάς έλπίδας ή άνθρωπότης όλόκληρος.

Δέν είναι δε δύσκολον να διαγνώση κανείς τον λόγον τής άποτυχίας αυτής. Άπλούστατα, παρά τά φαινόμενα, έλειπον αί βαθύτεραι και στερεαί ήθικαί βάσεις.

Η Κοινωνία τών Έθνών, συσταθείσα εϋθύς μετά τον συγκλονισμόν που ύπέστη ή άνθρωπότης μετά τον Α΄ Παγκόσμιον Πόλεμον, εύρέθη βέβαια έντός δυσμενοϋς άτμοσφαιρας δια τήν ανάπτυξιν της, αλλά ή υπό άρίστους οίωνούς σύστασις της και δράσις της δεν άνταπεκρίθη προς τάς πλήρεις έλπίδων προσδοκίας τής Οίκουμένης.

Αί κατευθύνσεις της, καίτοι φαινομενικώς άρισται, ώδήγησαν όλως φυσικώς εις τήν διάλυσιν της, και τοϋτο, διότι όλίγον κατ' όλίγον ο Όργανισμός αυτός έκυριεύθη από τήν κατά παράδοσιν διπλωματικήν τακτικήν του παρελθόντος αιώνος.

Η ύπαρξις δηλαδή και ή εφαρμογή διπλής ήθικης, άλλης δια τά άτομα και άλλης δια τά

*) Ραδιοφωνική όμιλία κατά τήν ώραν τών Ηνωμένων Έθνών 19]12]48.

Έθνη, ύπήρξεν ο κύριος λόγος τής αυτοκαταλύσεως του θεσμού.

Είναι γνωστόν, ότι ή ύπαρξις τής διπλής αύτης ήθικης επέφερον από τών μέσων χρόνων μέχρι τών ήμερών μας καταστρεπτικά πολλάκις δια τήν άνθρωπότητα άποτελέσματα. Αί δε έξ άτομων άποτελούμεναι Κοινωνίαι και Χώραι έπλήρωσαν πολυ άκριβά τήν εφαρμογήν τής διπλής αύτης ήθικης εις τον βίον των. Αύτη έρρύθμιζε τάς σχέσεις τών ανθρώπων ουχι κατά τὸ άυστηρώς άντικειμενικόν δίκαιον, αλλά κατά τήν ύφισταμένην έκάστοτε έξωτερικήν δύναμιν. Έτσι δε τὸ δίκαιον του Ισχυροτέρου, τὸ όποιον άνέκαθεν έπεκράτει εις τήν άνθρωπότητα, έξυπηρέτει άποκλειστικώς τὸ συμφέρον του δυνατου, εις βάρος πάντοτε του άσθενεστέρου.

Δυστυχώς κάθε φορά ή ίδια ή ιστορία μας διδάσκει μετ' έπιμονής, ότι ο άνθρωπος, είτε ως άτομον, είτε ως οργανωμένη Κρατική όντότης, πολυ όλίγον διδάσκεται από τήν λεγομένην άψευδή ιστορίαν.

Κάθε άτομον—τὸ γνωρίζομεν όλιο από τον έαυτόν μας—θεωρεί έαυτό κατά τὸ πλείστον άνεύθυνον δια τήν ζωήν του συνόλου, είναι όμως βέβαιον, ότι όλαι αί φοβεραι άναστατώσεις και καταστροφαι εις τήν ζωήν τών ανθρώπων, αναλυόμεναι έπιμελώς, όφείλονται άκριβώς εις τήν άνεύθυνον και έγωϊστικήν, ως έπί τὸ πλείστον, ζωήν ένός έκάστου άτομου, άκριβώς δια τήν μεγάλην σημασίαν, τήν όποίαν έχει αυτό δια τήν ζωήν τής όλότητος.

Τά γενικά κακά τής ζωής, που φανερώνονται εις τάς ματαιοπόνους προσπαθείας τής λύσεως τών μεγάλων πολιτικών οικονομικών και κοινωνικών προβλημάτων, έχουν τήν αρχήν των και όφείλονται εις τήν ήθικήν άκαταστασίαν των έπί μέρους άτομων και εις τήν περιφρόνησιν των ήθικων αξιών.

Έτσι, ή έν τή Κοινωνία και τή Οίκουμένη καθιερωθείσα υπό του Θεου τάξις ευτυχίας και Ισορροπίας τής ζωής μετεβλήθη δια τής έγωϊστικής ενεργείας τών καθ' έκαστον άτομων εις συνεχή άκαταστασίαν και άναστατώσιν, και τοιοϋτοτρόπως δια τών συνεχών και άνεπαγορθών έκάστοτε καταστροφών, τών όποιων ύποκριτικώς δεν θέλομεν να άναγνωρίσωμεν τήν έξ ήμων αύτων προερχομένην αίτίαν, μετεβλήθη ή ζωή, ίδια σήμερον, εις πραγματικήν κοιλάδα κλαυθμώνος.

Αυτό τὸ δια τήν άνθρωπότητα συνταρακτικώς σκληρόν μάθημα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, τὸ όποιον με πρωτοφανή δια τά Ιστορικά χρονικά σκληρότητα έξακολουθεί να τήν παιδεύη, είναι, εις τὸ κάτω-κάτω τής γραφής, είτε τὸ θέλομεν είτε μή, είτε τὸ άντιλαμβανόμεθα είτε όχι, έργον άποκλειστικώς τών χειρών μας και τής θελήσεως μας.

Αύτην όμως τήν φοράν δια τήν τρομακτικήν έκτασιν του κακοϋ ή άνθρωπότης συνεκινήθη

βαθύτερα και ένσυνειδητότερα, και υπό τους άριστους πολεμικούς οίωνους κατά των δυνάμεων του σκότους και μέ την ήγεσίαν μεγάλων άνδρων, όχι τόσοσν ιδεολόγων, δσον πραγματιστών, έτέθησαν αί πρώται ήθικαι βάσεις του Ὀργανισμοῦ των Ἠνωμένων Ἐθνών.

Ἄλλοι θέλουν νά πιστεύουν εἰς αὐτόν, ως εἰς τήν μόνην διέξοδον ἀπαλλαγῆς τῆς ἀνθρωπότητος ἀπό τήν ἀποικνικτκήν πίσειν του πρώτην πηγῆν τὸ ἄτομον ἔχοντος κακοῦ, και ως εἰς τὸ μόνον μέσον ἐπιβολῆς και ἐπικρατήσεως εἰρήνης πραγματικῆς, ἐξασφαλιζούσης βίον άνετον και εὐτυχῆ διὰ τήν ἀνθρωπότητα.

Βεβαίως εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐγένετο ἀντιληπτόν, ὅτι ἡ ἐπιδιωκομένη αὐτῆ εἰρήνη δέν θά ἦτο δυνατόν νά ἔχη μόνιμον χαρακτήρα, ἐφ' ὅσον θά ἦτο και πάλιν συμβατικῆ και συμφεροντολογικῆ. Καί διὰ τοῦτο ως ήθικῆ βάσις τῆς ὀργανώσεως ἐτέθη ὁ Χάρτης του Ἀτλαντικοῦ, διὰ του ὁποίου καθορίζονται τὸ δίκαιον και ἡ ἐλευθερία, υπό τὰς διαφόρους αὐτῆς μορφάς, ως ἡ βάσις και τὸ θεμέλιον τῆς ὀργανώσεως. Ἡ ἐκ των δύο αὐτῶν ήθικῶν πηγῶν ἀπορρέουσα δύναμις θά ἦτο ἡ μόνη, ἡ ὁποία θά ἠδύνατο νά ἐπιβληθῆ ἀποτελεσματικῶς κατά των ἐκάστοτε ταραξιῶν τῆς γενικῆς ἢ μερικῆς εἰρήνης τῆς ἀνθρωπότητος και των λαῶν.

Ἡδῆ ἡ σύντομος ἱστορία του νεαροῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ δεικνύει πρὸς πόσας ἐπιβουλάς ἔχει νά ἀγωνισθῆ. Ἡ ἔξις τῆς ἐπιδιώξεως του ἀτομικοῦ συμφέροντος και τῆς ἐπιβολῆς τῆς ἐξωτερικῆς δυνάμεως δέν ἐξέλειψε, και ὁ κόσμος, παρά τὸ πρόσφατον σκληρὸν μάθημα, εὐρίσκειται πρὸ δύο παρατάξεων, των ὁποίων τὰς ἰδεολογικὰς ἀφειρήσις, ἐμπνεύσεις και κατευθύνσεις δέν εἶναι δύσκολον νά ἀναγνωρίση κανεἶς και παρακολουθήση; ἀκόμη και εἰς αὐτὰς τὰς συζητήσεις του Ο.Η.Ε., ὅπου διεξάγονται ἀληθιναί μάχαι πρὸς ἐπικράτησιν του δικαίου, του ἀγαθοῦ και του εὐπρεποῦς.

Ὁ νεαρὸς αὐτὸς ὀργανισμὸς, τὸν ὁποῖον ἐδημιούργησεν ἡ ἐκ τῆς κακοδαιμονίας τῆς ἀνθρωπότητος ἀνάγκη, θά σταθῆ και θά ἐπιβληθῆ ως ρυθμιστῆς τῆς εἰρηνικῆς τῆς ζωῆς, μόνον ἂν τὰ ἐπὶ μέρος ἀτομα, διὰ τῆς ήθικῆς συμβολῆς των και του ζῶηροῦ ὑπὲρ αὐτοῦ και τῆς ἐπικρατήσεως του ἐνδιαφέροντός των, τὸν παρακολουθήσουν και τὸν ὑποστηρίξουν.

Ἄς μὴ νομίση κανεἶς, δσον ὄσημος και ἂν εἶναι, ὅτι ἡ συμβολή του εἶναι ἄνευ ἀξίας. Ἡ ἐπὶ του δικαίου και τῆς ἐλευθερίας ρύθμισις τῆς ἐπὶ μέρος ἀτομικῆς ζωῆς ἀποτελεῖ τήν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τῆς δημιουργίας του ρυθμοῦ τῆς ἀνωτέρας ζωῆς ὀλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐκεἶνος που πιστεύει εἰς τὰς ἀνωτέρας ἀρχὰς τῆς δικαιοσύνης και τῆς ἐλευθερίας και ρυθμίζει τὸν ἀτομικὸν βίον του κατ' αὐτὰς, ὑποστηρίζει σπουδαίως τὸν Ὀργανισμὸν, ὁ ὁποῖος εἶναι προωρισμένος νά κρατῆ τήν εἰρηνικὴν ἰσορροπίαν τῆς ἀνθρωπότητος.

Τούναντίον, αἱ ἡμέραι του Ὀργανισμοῦ θά εἶνε ὀλίγαι, και συνεπῶς ἡ ἐξακολούθησις τῆς ζωῆς μέσα εἰς τήν ἀτμόσφαιραν τῆς Βαβέλ και του κατακλυσμοῦ, ἐντὸς τῆς ὁποίας ζῶμεν, θά διαιωνισθῆ δι' ἡμὰς και τὰς ἐπερχομένας γενεάς, ἂν ἀδιαφορήσωμεν και διὰ τήν ἀτομικὴν μας κατάρτισιν εἰς εὐθύτητα, δικαιοσύνην και ἐλευθερίαν μετὰ των συνανθρώπων μας ἀναστροφῆν ἀγάπης, και διὰ τήν ἐπιτυχίαν του Ὀργανισμοῦ, ὁ ὁποῖος θά ἐργασθῆ διὰ τήν ἰδικὴν μας εὐμερίαν και ως ἀτόμων, και ως ἔθνων και ως ἀνθρωπότητος.

Ἄλλοι ἀνεξαιρέτως αἱ χριστιανικαί Ἐκκλησιαί, ἡ Ρωμαιοκαθολικῆ χωριστὰ διὰ τῆς Α. Α. του Πάπα, και πᾶσαι αἱ λοιπαί, αἱ ὁποῖαι προσφάτως συνῆλθον εἰς τὸ Ἄμστερνταμ τῆς Ὀλλανδίας διὰ των ἀντιπροσώπων των, ἀπηχοῦσαι τήν φωνὴν του Εὐαγγελίου του Χριστοῦ διεκήρυξαν ἄνευ περιστροφῶν, ὅτι μόνον διὰ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ήθικῆς τάξεως του Θεοῦ, τῆς δικαιοσύνης, δηλαδῆ, και τῆς καλῆς θελήσεως και τῆς ἐλευθερίας ἡμπορεῖ νά ἐξασφαλισθῆ μόνιμος Εἰρήνη ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἡ δὲ ἐκεἶ συσταθεῖσα Παγχριστιανικῆ Ὀργάνωσις, διὰ του τμήματος αὐτῆς ἐπὶ των ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, τῆς Διοικήσεως του ὁποίου ἔχω τήν τιμὴν νά μετέχω, προσπαθεῖ νά ἀποτελέση τὸ σπουδαιότερον ήθικὸν ἔρεισμα του Ο.Η.Ε. διὰ τήν ἐπιβίωσιν του και διὰ τήν δι' αὐτοῦ ἀποκατάστασιν εἰς τήν ἀνθρωπότητα τῆς τάξεως του Θεοῦ, τήν ὁποῖαν διετάραξεν ὁ ἀνθρωπος διὰ τῆς ἀποστασίας του ἀπὸ τὰς ήθικὰς ἀρχὰς και ἀξίας. Αὐτῆ ἡ ἀποστασία εἶναι ἐκεἶνη, ἡ ὁποία ἐδημιούργησεν ἀφάνταστον ἀκαταστάσιν και χαῶδη κατάστασιν εἰς τὸν κόσμον. Ὁ ἴδιος ὁ Ο.Η.Ε. διὰ τῆς ἰδρύσεως του ΟΥΝΕΣΚΟ, τῆς ὀργανώσεως δηλ. των Ἠνωμένων Ἐθνῶν διὰ τήν παιδείαν, τήν ἐπιστήμην και τὸν πολιτισμὸν, ἐπιδιώκει διὰ των μέσων τούτων, τὰ ὁποῖα διαθέτει, και τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὸν τίτλον τῆς, νά διαπαιδαγωγῆσῃ τὰ ἄτομα και τοὺς λαοὺς εἰς τὰ ἀνώτερα ήθικὰ ἰδεῶδη του ἀληθινοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, δσον μικροὶ και ἂν εἴμεθα, δυνάμεθα νά ἀναδειχθῶμεν σημαντικοὶ παράγοντες εἰς τήν ζῶην τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ ρόλος, ἄλλωστε, τὸν ὁποῖον ἐπαίξαμεν εἰς τὸν Παγκόσμιον Πόλεμον, ἔδειξε τί ὁ μικρὸς μας λαὸς ἡμπορεῖ νά προσφέρῃ εἰς τήν γενικὴν προσπάθειαν. Αὐτὴν τήν στιγμὴν ἀναξιοπαθοῦμεν και βασανίζόμεθα εἰς ἀφάνταστον βαθμὸν, ὅχι μόνον ἀπὸ τήν κακίαν των γειτόνων μας, ἀλλὰ και ἀπὸ τήν ἀπομάκρυνσιν μας ἀπὸ τὸν δρόμον τῆς αὐστηρᾶς ήθικῆς και δικαιοσύνης. Ἐν πολλοῖς και ἡμεῖς οἱ ἴδιοι κατεστρέψαμεν τὸν ρυθμὸν τῆς ζωῆς, μέχρι κακουργίας καταπατοῦντες τὰς ἀνωτέρας ήθικὰς ἀρχὰς και ἀξίας, ἐπὶ των ὁποίων και μόνον ἡμπορεῖ νά βασισθῆ ἀληθινὰ εὐτυχισμένη ζωῆ.

Ἡ ἀνθρωπότης ὀλόκληρος εὐρίσκειται πρὸ τῆς

κρισιμωτέρας καμπής της ιστορίας της. Ἡ εἰσοδός μας εἰς τὴν νέαν αὐτὴν περίοδον, ἡ ὁποία ἤρχισεν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως τοῦ τελευταίου Παγκοσμίου Πολέμου, σημειοῦται μὲ ἀφάνταστον ἀκαταστασίαν καὶ ἀπολύτως ἀτίθασσον διάθεσιν ὑποταγῆς εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ καθορισθεῖσαν τάξιν δικαίου καὶ ἐλευθερίας εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν. Ἀληθινά, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς νέας αὐτῆς περιόδου τῆς ιστορίας της, δηλαδὴ τῆς ζωῆς της, ἡ ἀνθρωπότης εὐρίσκεται εἰς τὸ σταυροδρόμι τῆς Ἀρετῆς καὶ τῆς Κακίας, πρὸ τοῦ ὁποίου εὐρέθη ὁ Ἡρακλῆς, τὸ σταυροδρόμι δηλ. τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου.

Ἐμπρὸς μας ἀνοίγονται οἱ δύο αὐτοὶ δρόμοι καὶ ἡ ἐκλογὴ τῆς κατευθύνσεως εἶναι ἀποκλειστικῶς ἔργον ἰδικόν μας καὶ ὡς ἀτόμων καὶ ὡς λαῶν. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑποδείξω τί ἐκ τῶν δύο πρέπει νὰ ἐκλέξωμεν. Θὰ μεταχειρισθῶ μᾶλλον μίαν πολὺ παραστατικὴν φράσιν τῆς Ἁγίας Γραφῆς, καὶ ὁ νοῶν νοεῖτω. «Ὁ Θεὸς διὰ τῆς Γραφῆς λέγει ἀπεριφράστως: «σᾶς ἐδόθη νὰ ἐκλέξετε μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου» ἐκλέξατε τὴν ζωὴν».

ΑΜΙΛΚΑΣ Σ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΑΓΙΟΛΟΓΙΚΑ

Ἡ ἉΓΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Ἡ ΦΑΡΜΑΚΟΛΥΤΡΙΑ

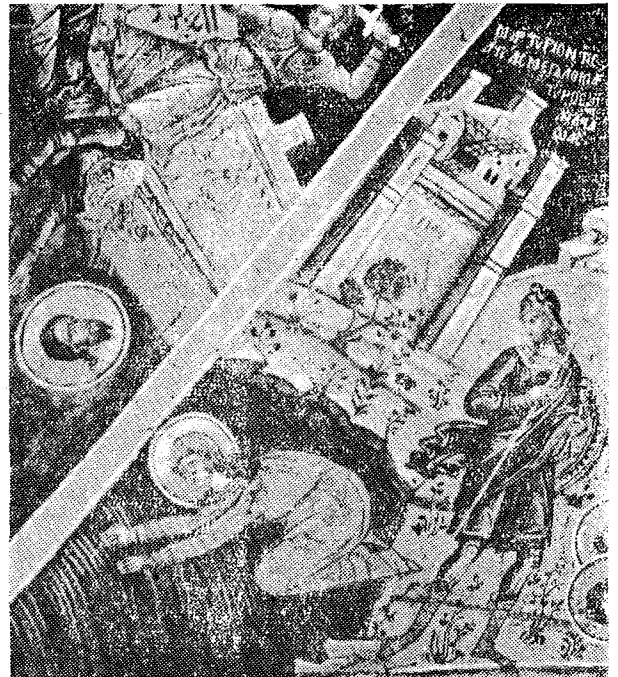
[22 Δεκεμβρίου]

Ἡ ἔρευνα τοῦ βίου τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς ἐπιλεγομένης Φαρμακολυτρίας, ἀποτελεῖ περίπλοκον ἀγιολογικὸν πρόβλημα, διότι, ὡς παρετηρήθη ἤδη ὑπὸ τῶν ἐρευνητῶν, τὰ Ἄκτα αὐτῆς¹ στεροῦνται αὐθεντικότητος καὶ καθολικοῦ κύρους, καίτοι θεωροῦνται ἀνήκοντα εἰς παλαιὰν ἐποχὴν.

Διεξοδικὸς βίος τῆς ἁγίας μετὰ πολλῶν θρύλων διεσώθη εἰς τὰ ἔργα Συμεῶν τοῦ Μεταφράστου². Ἡ ἁγία Ἀναστασία ἐπονομάζεται

1. Βλέπε ὅσα ὁ H. Usener γράφει ἐν *Jahrbücher für protestantische Theologie*, XIII (1887) σ. 244-45, ἐν *Bibliotheca hagiographica graeca*, Bruxellis, 1909, σ. 12. Ἰδὲ καὶ A. I. E. H. r. h. a. r. d. Überlieferung und Bestand. I' Leipzig, 1937 σ. 511 ἔνθα ἐν ὑπόσ. 1: «Τὸ ἀσυνήθως μακρὸν (ἀνέκδοτον) κείμενον (fol. 184-198v) ἔχει ὑπότιτλον: Μαρτύριον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας καὶ Θεοδότῆς. Ὑποστρέφοντος Διοκλητιανοῦ προσενέχθη αὐτῷ Θεοδότῃ (fol. 191). Μετὰ τὸ τέλος εὐρίσκεται ἡ σημείωσις: ταῦτα ἐγὼ ἐλάχιστος Θεόδωρος ἐν τῇ Ῥώμῃ γενόμενος ἐν τῇ πρεσβείᾳ τῆς ἐνώσεως τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἤρρον ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς ἁγ. Ἀναστασίας Ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν ἐγκείμενα καὶ ἐρμήνευσα διὰ τοῦ καλοῦ Ἰωάννου». Βλ. καὶ σ. 185, 195, 206, 237, 247, 256, 514, 517. Αὐτόθι II, 530 σημ. 4. Πρβλ. καὶ *Σωφρ. Ἐδοξογαυιάδου* Συμπλήρωμα ἀγιορ. καταλόγων Βατοπεδίου καὶ Λαύρας, σ. 5.

2. Migne 116, 574-609. Εἰδικώτερον περὶ τῆς ἁγ. Ἀναστασίας ἰδὲ παρὰ Tille mont Mémoire... κ. λ. (premiere édition de Venise), V σ. 323-328, 713-719. Πρβλ. καὶ I. S. Assmanni *Calendaria ecclesiae universae*,

Τοιχογραφία νάρθηκος τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως Μετεώρων
16ου αἰ. Κρητικῆς Σχολῆς.

καὶ νεωτέρα πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῆς πρεσβυτέρας ὀσιοπαρθενομάρτυρος Ἀναστασίας³, τῆς ὁποίας τὴν μνήμην τιμᾶ ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία τὴν 29ην Ὀκτωβρίου. Εἶναι ἀξιοσημειώτον ὅτι τὰ ἀρχαῖα ρωμαϊκὰ μαρτυρολόγια γνωρίζουν μίαν Ἀναστασίαν, τὴν Φαρμακολύτριν⁴, ἀγνοοῦν δὲ παντελῶς τὴν ὀσιοπαρθενομάρτυρα, καίπερ θεωρουμένην Ῥωμαίαν. Ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἡ διάκρισις μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἁγίων Ἀναστασιῶν ἀπαντᾷ τὸ πρῶτον κατὰ τὸν 9ον αἰῶνα. Ἰωσήφ ὁ Ὑμνογράφος († 883) ἔγραψε κανόνας εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἁγίας⁵. Συμεῶν δὲ ὁ Μεταφράστης κατὰ τὰ τέλη τοῦ 10ου αἰῶνος ἔγραψε δύο διαφόρους βίους, τῆς ὀσιοπαρθενο-

Romae, 1755, V σ. 489. S. A. Morcelli *Calendarium ecclesiae Constantinopolitanae*, Romae, 1788, I' σ. 275 ἔξ. καὶ *Κ. Κοιτογόνην* Φιλολογικὴ καὶ κριτικὴ ἱστορία τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας πατέρων, Β' σ. 7-14. Λεπτομερῆς περὶ τῆς ἁγίας πραγματεία φέρεται γραφεῖσα ὑπὸ τοῦ Kolet ἐν *Illyricum Sacrum*, τὸ ὁποῖον δὲν ἠδυνήθημεν νὰ εὐρωμεν ἐν Ἀθήναις.

1. Περὶ τῆς ὀσιοπαρθενομάρτυρος Ἀναστασίας ἰδὲ παρὰ Migne 115, 1293-1308. *Acta Sanctorum Oct.* XII σ. 520-529 καὶ βιβλιογραφίαν ἐν Aug. Potthast *Bibliotheca Historica*... II, Berlin, 1896 σ. 1162 καὶ *Bibliotheca hagiographica graeca*, σ. 12.

2. Adonis *Martyrologium*, Migne P. L. 123, 175 καὶ 203 ἔξ. *Usuardi Martyrologium*, Αὐτόθι, 124, 835 (Decem. 25) καὶ 837 ἔξ. *Martyrologium Romanum*, (ἔκδ. Hiacynthi Pacii) Lucæ, 1668, σ. 207 ἔξ.

3. *Μηναῖον* Ὀκτωβρίου (ἔκδ. Βαρθολομ. Κουτλουμουσιανοῦ), Βενετία, 1845, σ. 175 ἔξ. (κανὼν ὀσιοπαρθενομάρτυρος) καὶ *Μηναῖον* Δεκεμβρίου, ἔνθ' ἀν. σ. 178 ἔξ. (κανόνες Φαρμακολυτρίας).

λαβε τὴν προσωυμίαν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι πρὸς τιμὴν αὐτῆς ἀνηγέρθη ναὸς ἐπὶ οἰκοπέδου ἀνήκοντος εἰς τινα πατρικίον ὀνομαζόμενον Φάρμακον¹.

Προκειμένου περὶ τῶν ἰ. λειψάνων τῆς ἁγίας Ἀναστασίας, Συμεὼν ὁ Μεταφράστης εἰς τὸ τέλος τοῦ βίου αὐτῆς παρέχει τὰς ἀκολουθούς πληροφορίας: «Ἀπολλωνία δέ τις, γυνὴ τὸ γένος ἐπίσημος τῆς τοῦ ἐπάρχου γυναικὸς δεηθεῖσα τὸ ἱερὸν Ἀναστασίας σῶμα λαμβάνει καὶ λαμπρῶς αὐτὸ καὶ ὅπως ἐδεῖτο τοιοῦτον τιμῆσασα ἐν τῷ τῆς οἰκίας αὐτῆς κατατίθεισι κήπῳ. Ὑστερον δὲ καὶ ναὸν ἐγείρει τῇ μάρτυρι πολυτελῆ καὶ περιβλεπτον, καὶ ἑορτὴν ἐπὶ τούτοις ἐτήσιαν διατελοῦσα μένει...»² ὁ δὲ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Ἀναγνώστης, (κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ βίου αὐτοῦ), λέγει: «Ἐπὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας (Λέοντος Α', 457-474), καὶ ἐπὶ Γενναδίου Πατριάρχου (458-471), ἠνέχθη ἀπὸ τοῦ Συρμίου τὸ λειψάνον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας καὶ κατετέθη ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτῆς τῷ ὄντι ἐν τοῖς Δομνίνου ἐμβόλοις»³.

Ὁ ὄσιος Μαρκιανὸς ὁ οἰκονόμος, σύγχρονος Λέοντος Α', ἀνήγειρεν ἐν ΚΠόλει εἰς τιμὴν τῆς ἁγίας μεγαλοπρεπῆ ναὸν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ὁποίου ἐτέλεσε Γεννάδιος ὁ Πατριάρχης⁴.

Ζήτημα προέκυψε μεταξὺ τῶν ἐρευνητῶν ὡς πρὸς τὸ ὄνομα τοῦ ναοῦ, ἐν τῷ ὁποίῳ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος εἶπε τοὺς περιφήμους θεολογικοὺς του λόγους, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ρητορικῆς ἀποστροφῆς του πρὸς τὴν «Ἀναστασίαν τῆς εὐσεβείας ἐπώνυμον»⁵. Τινὲς μὲν τῶν ἐρευνητῶν δέχονται, ὅτι ὁ ναὸς οὗτος ἦτο ἀφιερωμένος ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου⁶, ἐνῶ ἄλλοι δέχονται αὐτὸν ὡς ἀφιερωμένον εἰς τὴν μάρτυρα Ἀναστασίαν⁷. Ἡδη ὁ Σωζομενὸς⁸ παρέχει τὰς ἀκολουθούς πληροφορίας: «Ἐκκλησίαζε δὲ (ὁ Γρηγόριος) ἐν οἰκίσκῳ μικρῷ παρ' ὁμοδόξων αὐτῷ τε καὶ τοῖς ὁμοίως θρησκείουσι εἰς εὐκτήριον οἶκον κατασκευασθέντι. Μετὰ δὲ ταῦτα περιφανῆς τῶν ἐν τῇ πόλει νεῶς γέγονεν οὗτος, καὶ ἔστιν, οὐ μόνον

οἰκοδομημάτων κάλλει τε καὶ μεγέθει, ἀλλὰ καὶ ἐναργῶν θεοφανειῶν... Ἀναστασίαν δὲ ταύτην τὴν ἐκκλησίαν ὀνομάζουσιν, ὡς μὲν φόβην, καθότι τὸ δόγμα τῆς ἐν Νικαίᾳ συνόδου πεπτωκὸς ἤδη ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τεθνηκός, ὡς εἶπειν, διὰ τὴν δύναμιν τῶν ἑτεροδόξων, ἐνθάδε ἀνέστη καὶ ἀνεβίω διὰ τῶν Γρηγορίου λόγων. Ὡς δὲ τινῶν ἀληθῆ λέγειν ἰσχυριζομένων ἀκήκοα, ἐκκλησιάζοντος τοῦ λαοῦ, γυνὴ ἐγκύμων ἀπὸ τῆς ὑπερφύου στοᾶς καταπεσοῦσα ἐνθάδε τέθνηκε⁹ κοινής δὲ πάντων εὐχῆς ἐπ' αὐτῇ γενομένης ἀνέζησε, καὶ σὺν τῷ βρέφει ἐσώθη. Ὡς ἐπὶ παραδόξῳ θεόθεν συμβάντι, ταύτην ἔλαχε τὴν προσηγορίαν ἐξ ἐκείνου ὁ τόπος. Καὶ περὶ μὲν τούτου τοιοῦτος εἰσέτι νῦν φέρεται λόγος». Κατὰ τὸν Συνεχιστὴν τοῦ Θεοφάνους¹⁰, ὁ αὐτοκράτωρ Βασίλειος ὁ Μακεδὼν «ἐν τοῖς Δομνίνου λεγομένοις Ἐμβόλοις τὸν εἰς ὄνομα τῆς θείας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως καὶ Ἀναστασίας τῆς μάρτυρος περικαλλῆ ναὸν ἐπισκευάσας ἐλάμπρυνε, λιθίνην ἀντὶ ξυλίνης τὴν ὀροφὴν ἐργασάμενος, καὶ κόσμον ἄλλον ἐπιθεῖς ἀξιόγαστον». Κατὰ τὸν Κωδινόν¹¹ «τὸν δὲ θαυμαστὸν ναὸν τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως, τὸν εἰς τὰ Μαυριανοῦ, Μαρκιανὸς ὁ ὄσιος ἤγειρεν ἐκ τῆς περιουσίας καὶ τοῦ πλοῦτου αὐτοῦ... Πρῶν γὰρ εὐκτήριον μικρὸν ἦν ἡ ἁγία Ἀνάστασις καὶ ξυλότρουλλος¹² ὁ δὲ Βασίλειος ὁ Μακεδὼν ἐσκέπασεν αὐτὴν δι' ὀρόφου χρυσοῦ». Κατὰ τὸν Κεδρηνόν¹³ «δισσῶς γὰρ λέγεται ἡ ἐπωνυμία τοῦ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας ναοῦ, Ἀνάστασις μὲν τὸν τῆς ὀρθοδοξίας λόγον ἐν ταύτῃ ἀναστῆναι, Ἀναστασία δὲ διὰ τὸ συμβᾶν εἰς αὐτὴν θαυματουργημάτων... μικροῦ δὲ ὄντος τότε τοῦ εὐκτηρίου, ὕστερον ἐπὶ τοῦ ὄσιου Μαρκιανοῦ ἀνοικοδομηθῆναι καθὼς ὁράται». Καὶ ἀλλαχοῦ ὁ αὐτός¹⁴: «Τῷ εἴτε γέγονεν ἔμπρησμός ἐν Κωνσταντινουπόλει... Μαρκιανὸς δὲ ὁ οἰκονόμος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τὸν ναὸν κτίσας τῆς ἁγίας ἀναστάσεως, ἔτι νέον ὄντα τοῦτον, τοῦ ἔμπρησμοῦ διεσώσατο, ἀνελθὼν εἰς τὸ κεράμιον μετὰ εὐαγγελίου καὶ θυμιατοῦ, καὶ τὸν Θεὸν δάκρυσιν ἐξίλεωσάμενος¹⁵ σφόδρα γὰρ ἐκράτει ὁ ἔμπρησμός οὗτος». «Ὅθεν ἐκ τῆς ἐρεύνης ταύτης τῶν πηγῶν συνάγεται προφανῶς ὅτι πρόβλημα ὀνομασίας τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ναοῦ δὲν ὑπάρχει¹⁶ καθ' ἡμᾶς ὁ Γρηγόριος ἐλθὼν εἰς ΚΠολιν διερρῦθμισε καταλλήλως εὐκτήριον οἶκον¹⁷ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ὅστις ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ λαοῦ ἔλαβε τὸ ὄνομα τῆς Ἀναστασίας¹⁸. Τοῦτον τὸν

1. Ἡ πληροφορία αὕτη φέρεται παρὰ Bandourii Imperium orientale sive antiquitates Constantinopolitanae, I Parisiis, 1711, σ. 38.

2. Migne 116, 609.

3. Ἐνθ' ἀν. 86, I' 216.

4. Περὶ τοῦ ναοῦ τούτου ἰδὲ ἐν Migne 114, 436 ἐξ. Du-Gange Constantinopolis Christiana, σ. 141 ἐξ. Bandurii ἔνθ' ἀν. Β' 628. Α. Γ. Πασπάκη Βυζαντινὰ μελέται, ἐν ΚΠόλει, 1877, σ. 364 ἐξ. καὶ Μαν. Ἰ. Γεδεῶν ἔνθ' ἀν. σ. 273 ἐξ. Πρβλ. αὐτόθι καὶ σ. 56 ἐξ., 202 ἐξ.

5. Migne 36, 489.

6. Tillemont ἔνθ' ἀν. σ. 327. Kirsch ἔνθ' ἀν. 1920 Κ. Κοιτογόνῃ ἔνθ' ἀν. Β' σ. 10. Μ. Γεδεῶν ἔνθ' ἀν. σ. 203. Χρ. Παπαδοπούλου Ἐπίτομος Ἐκκλ. Ἰστορία ἐν «Ἀναπλάσει» ΛΘ' [1926] σ. 167 (Ἀνάστασις τῆς Ὀρθοδοξίας). Ἰωάν. Φραγκοῦλη ἄρθρ. ἐν Ἐθρσ. καὶ Χριστ. Ἐγκυκλ. Β' 1060 ἐξ. (Ἀνάστασις τῆς πίστεως).

7. Δημ. Μπαλάνου Πατρολογία σ. 308, 315 σημ. 3. Φιλ. Βαφείδου Ἐκκλ. Ἰστορ. Α' σ. 219.

8. Migne 67, 1425.

1. Ἐκδ. Βόννης σ. 324.

2. Migne 157, 565.

3. Ἐκδ. Βόν. Α' 551 ἐξ.

4. Ἐνθ' ἀν. Α' 609 ἐξ.

5. Ἰδὲ τοὺς στίχους τοῦ ἐκτύπου περὶ τῆς Ἀναστασίας ἐκκλησίας παρὰ Migne 37, 1254, 1259.

Νηόν, ἡμῆς παλάμης ἔργον ἀριστοπόνου

Νηόν, ὃν ἄλλος ἔχει καρπὸν ἡμῶν καμάτων.

6. Δὲν εἶναι σπανία ἡ παραλλαγή τοῦ ὀνόματος Ἀνάστασις καὶ Ἀναστασία. Ἐν χειρογράφῳ τῆς Χρονογραφίας τοῦ Θεοφάνους φέρεται ὁ ἐν Ἱεροσο-

ναὸν ὁ ὄσιος Μαρκιανὸς ἀνήγειρε μεγαλοπρεπῆ καὶ ἐν αὐτῷ ἀπετέθησαν τὰ ἱερά λείψανα τῆς μάρτυρος Ἀναστασίας, ἔκτοτε δὲ ὁ ναὸς οὗτος ἐσεμνύνεται καὶ ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας.

Ναοὶ καὶ μοναὶ εἰς τιμὴν τῆς ἁγίας ἀνηγέρθησαν καὶ ἀλλαχοῦ., Ὁ ἁγ. Ἀνδρέας ὁ Κρήτης ἐτάφη ἐν τῷ ἐν Ἐρεσῶ τῆς Μυτιλήνης ναῷ τῆς ἁγίας Ἀναστασίας¹. Ἐν Χορόσκιόι, παρὰ τὴν Μαγνησίαν τῆς Μ. Ἀσίας, ἐτελοῦντο ἐν συρροῇ πλήθους προσκυνητῶν τῶν ἰ. μητροπόλεων Σμύρνης καὶ Ἐφέσου μεγάλα ἑορταῖ ἐν τῷ φερωνύμῳ τῆς μάρτυρος ναῷ κατὰ τὴν πανηγυριν τῆς 22ας Δεκεμβρίου καὶ κατὰ τὰς Κυριακάς τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας σεμνύνεται καὶ ἡ ἐν Χαλκιδικῇ ἔτι σωζομένη ἰ. μονή².

Λίαν ἐνωρὶς διεδόθη ἐν τῆς ΚΠόλεως καὶ εἰς τὴν Δύσιν ἡ εὐλάβεια πρὸς τὴν ἁγ. Ἀναστασίαν, τὸ ὄνομα τῆς ὁποίας ἔλαβε παλαιὰ βασιλικὴ ἐν Ρώμῃ, εὐρισκομένη παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Παλατίνου καὶ ἰδρυθεῖσα ἐπὶ Πάπα Δαμάσου (366—384)³. Ὡς εἶναι γνωστόν, ἐν τῷ ναῷ τούτῳ ὁ Πάπας Λέων Α' ἐξεφώνησε λόγον ἐναντίον τῶν μονοφυσιτῶν. Ὑπὸ τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας ἡ μνήμη τῆς ἁγ. Ἀναστασίας ἄγεται οὐχὶ τὴν 22αν⁴, ἀλλὰ τὴν 25ην Δεκεμβρίου, κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων, ὡς ἀναφέρουσι τὰ ρωμαϊκὰ μαρτυρολόγια. Εἶναι δὲ τοιαύτη ἡ τιμὴ, τὴν ὅποισιν ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ἀπονέμει εἰς τὴν ἁγίαν, ὥστε ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ρωμαϊκῇ λειτουργίᾳ ἡ δευτέρα λειτουργία τῶν Χριστουγέννων ἐτελεῖτο οὐχὶ εἰς ἀνάμνησιν τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος, ἀλλ' εἰς τιμὴν τῆς ἁγ. Ἀναστασίας. Ἦδη ὁμως κατὰ τὴν λειτουργίαν ταύτην μνεῖαν μόνον ποιεῖται τοῦ ὀνόματος τῆς ἁγίας⁵.

Ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ φέρεται ἐγκώμιον εἰς τὴν μάρτυρα Ἀναστασίαν⁶.

λόμοις ναὸς τῆς Ἀναστάσεως ὡς ναὸς τῆς ἁγίας Ἀναστασίας. Ἰδὲ Theophan. Chronographia (ἐκδ. de Boor), Lipsiae, 1883, τ. Α' σ. 328 σημ. 24—26 Πρβλ. καὶ παρὰ Migne 157, 565 σημ. 24 ὅσα ὁ Lambecius ὑπομνηματίζει περὶ τοῦ ἐν ΚΠόλει ναοῦ, ἀναφέρων τὰ παράλληλα: ἀπόστασις καὶ ἀποστασία, ἐπίστασις καὶ ἐπιστασία.

1. Ἀθ. Παπαδοπούλου-Κεραμέως Ἀνάλεκτα Ἱεροσ. Σταχυολογίας, Ε' 178.

2. Εἰδικώτερον περὶ τῆς μονῆς ταύτης ἰδὲ Π. Παπαγεωργίου Ἐκδρομὴ εἰς τὴν βασιλικὴν καὶ πατριαρχικὴν μονὴν τῆς ἁγ. Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας τὴν ἐν τῇ Χαλκιδικῇ, ἐν Byz. Zeitschrift, τ. 7 σ. 57-82 καὶ Ἀθ. Παπαδ.—Κεραμέως Ἡ μονὴ τῆς ἁγ. Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας, αὐτόθι τ. 10, σ. 193-199. Βλέπε τοῦ αὐτοῦ Ἀνάλεκτα Ἱερ. Σταχυολ., Γ' 51, ἔνθα μνημονεύεται ἐν τῷ «Μεγάλῳ Βουνῷ» μονὴ ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας.

3. Ἰδὲ ἄρθρ. Kirsch ἐνθ' ἄν. 1920 ἐξ.

4. Synaxarium Ecclesiae Constantinopolitanae, éd. H. Delehaye, σ. 334 ἐξ.

5. Ἰδὲ Missale Romanum (Oratio 2ae missae Nativitatis Domini), Ratisbonae (éd. Pustet) 1921, σ. 17.

6. A. I. Ehrhard, ἐνθ' ἄν. σ. 511.

Ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν ἔγραψε καὶ Νικήτας ὁ Παφλαγών¹, ἐν χειρογράφῳ δὲ τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης ὑπάρχει ἀγνώστου συγγραφέως ἐγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν². Πλὴν τῶν δύο κανόνων Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου, στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς συνέταξεν ὁ Στουδίτης. Λέων ὁ Βυζάντιος ἔγραψε τὸ δοξαστικὸν τῶν ἀποστίχων τῶν αἰνῶν τῆς ἑορτῆς³, Δαμασκηνὸς δὲ ὁ Θεσσαλονικεὺς, ὁ μετέπειτα ἐπίσκοπος Ρενδίνης, συνέταξε πλήρη ἀσματικὴν ἀκολουθίαν μετ' ἐγκωμίου καὶ παρακλητικὸν κανόνον εἰς τὴν ἁγίαν, ἅτινα ἐβελτίωσεν Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης⁴. Τῷ 1872 ἐξεδόθησαν ἐν Σμύρνῃ «ἀκολουθία, ἐγκώμιον καὶ μαρτύριον τῆς ἐν Χορόσκιόι ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας», τῷ δὲ 1899 ὁ διάκονος καὶ ὁ ἱεροκέρυξ τῆς ἰ. μητροπόλεως Ἐφέσου Ἰωακείμ Σ. Λεπτίδης (εἶτα Μητροπολίτης Καρσός) ἐπεξεργασθεὶς ἐπανεξέδωκε τὴν ἀκολουθίαν τῆς μάρτυρος, χάριν τῶν προσκυνητῶν τοῦ ἐν Χορόσκιόι ἰ. ναοῦ⁵. Ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Ἀναστασίας φέρονται δύο ἐπιστολαὶ πρὸς τὸν διδάσκαλόν της Χρυσόγονον, αἵτινες, κατὰ τοὺς ἐρευνητάς, πλὴν τοῦ Βορονίου, θεωροῦνται ἀπόκρυφοι, ὡς καὶ αἱ τοῦ ὁμολογητοῦ διδασκάλου της Χρυσογόνου δύο ἀπαντήσεις πρὸς αὐτὴν⁶.

Πρεσβύτερος ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΠ. ΡΑΜΦΟΣ π. Θ.

1. Tillemont ἐνθ' ἄν. σ. 716. Ε. Γ. Π[αντελάκη] ἄρθ. ἐν Ἐρησ. καὶ Χριστ. Ἐγκυκλοπ. Α' 1027. Πρβλ. καὶ Ehrhard ἐνθ' ἄν. σ. 466 σημ. 2.

2. Κ. Ι. Δοβοννιώτου Τὸ ὑπ' ἀριθ. 1346 χειρόγραφον τῆς ἡμετέρας Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης, ἐν «Θεολογία» Β' [1934] σ. 142.

3. Γεωργίου Ι. Παπαδοπούλου Συμβολαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς παρ' ἡμῖν Ἐκκλησ. μουσικῆς, Ἀθήναι, 1890 σ. 152. Ἰδὲ καὶ ἄλλους ὕμνους παρὰ Pitra Analecta Sacra, I' σ. 637 ἐξ.

4. Κ. Δουκάνη Μεγ. Συναξαριστής (Δεκέμβριος) σ. 515 σημ. 1.

5. L. Petit Bibliographie des Acolouthies Gregues. Bruxelles, 1926, σ. 6 ἐξ.

6. Ἰδὲ Σουῖδα Λεξικὸν ἐν λ. Χρυσόγονος. Βλ. καὶ Κ. Κοντογόνην ἐνθ' ἄν. σ. 11 καὶ Δημ. Μπαλάνου ἄρθρον ἐν Μ. Ε. Ε. Δ' 572.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου ἄρχεται λειτουργοῦν ἐν τῷ Μεγάλῳ τῆς ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ τριμήνου διαρκείας, ὑπὸ τὴν ἐσπετεῖαν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὸ ἐν λόγῳ Φροντιστήριον καλοῦνται ὅπως φοιτήσουσι ὅσοι ἐκ τῶν κληρικῶν ἢ λαϊκῶν ἐπιθυμοῦν νὰ τύχουν εἰδικοῦ καταρτισμοῦ, προκειμένου νὰ ἐργασθοῦν εἰς Κατηχητικὰ Σχολεῖα ὡς Κατηχηταί.

Γραμματικὰ προσόντα: Τοῦλάχιστον ἀπολυτήριον Γυμνασίου.

Ἡ διδασκαλία δις τῆς ἐβδομάδος, καθ' ὥρας ἐσπερινῶν, δωρεάν.

Αἰτήσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 25ης Ἰανουαρίου καθημερινῶς τὴν πρωτὴν ἀπὸ 9—1 μ. μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (Διεύθυνσιν Κατηχητικῶν Σχολείων), Φιλοθέης 19 Ἀθῆναι.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Τὸ Ταμείον Ὑγείας τοῦ Κλήρου.

Διὰ τῆς παρὰ τῷ TAKE νοστάσεως Ταμείου Ἀσφαλίσεως τοῦ Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου, τοῦ ὁποῖου ὁ λεπτομερὴς κανονισμὸς λειτουργίας δημοσιεύεται ἐν τῷ παρόντι τεύχει, λαμβάνεται διὰ πρῶτην φορὰν παρ' ἡμῖν μέρημα διὰ τὴν ἰατρικὴν περίθαλψιν τῶν ἀσθενούντων ἐφημερίων μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ὑγείας των δαπάναις τοῦ Ταμείου ἀσφαλίσεως αὐτῶν. Ἡ μεγίστη σημασία τοῦ μέτρου τούτου διὰ τοὺς Κληρικούς μας εἶναι ἀφ' ἑαυτῆς φανερά. Τὸ ὄχληρόν διὰ πάντα ἐνδιαφερόμενον διὰ τὸν Κλήρον μας θέαμα τῶν ἀσθενῶν Ἐφημερίων, ἀναμενόντων ἐπὶ μῆνας ἴνα ἐξασφαλίσωσι μίαν κλίνην τρίτης θέσεως εἰς τὰ διάφορα νοσοκομεία θὰ ἐκλείψῃ ὁριστικῶς, διότι ἡ Ἐκκλησία ἐξασφαλίζει ἤδη τὰ μέσα τῆς ἀξιοπορευοῦς καὶ πλήρους νοσηλείας τῶν δογάνων τῆς Βαθεΐα, συνεπῶς, δεόν νὰ εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν Ἐφημερίων πρὸς πάντας ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι συνετέλεσαν καὶ ἐργάσθησαν ὥστε νὰ καταστῇ τελικῶς δυνατὴ ἡ πραγματοποίησις τοῦ μέτρου τούτου, ἰδιαίτερος δὲ πρὸς τοὺς ἐν τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Ὁρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Ὁρησκευμάτων καὶ Παιδείας πανεπιστημιακὸς θεολόγος, οἷτινες ἐπὶ δύο σχεδὸν ἔτη ἐμύχθησαν πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις ἵνα γίνῃ πραγματικῶς τὸ μακροχρόνιον τοῦτο ὄνειρον τοῦ Ἐφημεριακοῦ μας Κλήρου.

Ἡ Σιβιτανίδειος.

Μετ' ἐξαιρετικῆς ἱκανοποιήσεως ἀνέγνωμεν καὶ ἡμεῖς τὸ λεπτομερὲς ἀνακοινωθὲν τοῦ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Σιβιτανιδείου Δημοσίας Σχολῆς Τεχνῶν καὶ Ἐπαγγελμάτων. Τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦτο, ἐξιστοροῦν τὴν ἀπὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐντεῦθεν θλιβερὰν περιπέτειαν τοῦ μοναδικοῦ τούτου, οὐ μόνον ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ὅλῃ Ἀνατολῇ, κοινωφελεστάτου Ἰδρύματος, κατὰ τὴν ὁποίαν ἠναγκάσθη τοῦτο νὰ ἀναστῆ τὰς λειτουργίας του, καθιστᾷ γνωστὸν εἰς τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Σχολῆς ματαίως κατέξαντλήσασα πάσας αὐτῆς τὰς προσπάθειάς παρὰ τοῖς ἐνδεδειγμένοις ἄρμοδιοῖς ὅπως βοηθηθῆ πρὸς ἐπανάληψιν τῆς λειτουργίας τῆς, ἀποφασίζει νὰ προβῆ πρὸς τὸ παρὸν «εἰς τὴν ὑποὺν πώδη ἐπανασυγκρότησιν καὶ ἄμεσον ἐπαναλειτουργίαν τριῶν εἰδικῶν ἐκπαιδευτικῶν τεχνικῶν τμημάτων τῆς Σχολῆς ἐκ τῶν 24 καὶ εἰς τὴν παραγωγικὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀντιστοιχῶν ἐργοστασίων αὐτῶν». Ἐπιπροσθητικῶς τὴν γενναίαν ταύτην καὶ τόσον ἐξυπηρετικὴν τοῦ κοινῶς συμφέροντος ἀπόφασιν τῆς Διοικήσεως, πεποῖθαμεν ὅτι ὁ Θεὸς θὰ ἐδόξησιν πλουσίως τὴν ἀναπέτασιν τῶν πυλῶν τῆς λαμπρᾶς ταύτης Σχολῆς, ἥτις τόσα ὀφείλει εἰς τὴν συνετήν αὐτῆς διοίκησιν καὶ διεύθυνσιν.

Ὅταν μικρόν τι πλημμελήσωμεν ἢ καὶ ραθυμώσωμεν, μὴ παρίδωμεν τὸ μικρόν, ἐπεὶ ταχέως παροφθὲν τοῦτο, μέγα γίνεται.

Χρυσόστομος

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

Ἀποστολικὴ Διακονία: Τὴν παραμονὴν τοῦ νέου ἔτους ἐγένετο ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Σχολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τὸ κόψιμον τῆς πῆττας παρουσιά τῶν Καθηγητῶν καὶ μαθητῶν τῆς Σχολῆς καὶ τῶν καθηγητῶν καὶ ἀρκετῶν φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Χορὸς ἐκ φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἔψαλε διαφόρους ὕμνους καὶ τροπάρια καὶ ἀπηγγέληθησαν ποιήματα καὶ διηγήματα, κατάλληλα πρὸς τὴν ἑορτὴν. Μετὰ ταῦτα ὁ προεξάρχων τῆς ἑορτῆς Σεβ. Μητροπολίτης Σάμου καὶ Ἰκαρίας κ. Εἰρηναῖος, ἀφοῦ ἐν προσφωνήσει του πρὸς τοὺς παρόντας ἠύχηθη εἰς αὐτοὺς εἰρηνικὸν καὶ αἰσιον τὸ νέον ἔτος, προέβη εἰς τὸ κόψιμον τῆς πῆττας. Εἶτα ἀνεγνώσθη εὐχετήριο τηλεγράφημα τοῦ εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ἀπουσιάζοντος Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Γερμανοῦ καὶ τέλος τὴν ἑορτὴν ἐπεσφράγισαν ὕμνοι καὶ τροπάρια.

Κατόπιν προτάσεως τοῦ Κεντρικοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων δι' ἐγκυκλίου αὐτοῦ πρὸς ἅπαντα τὰ Σχολεῖα τοῦ Κράτους, Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαίδεσεως ἐντέλλεται ὅπως ἅπαντα τὰ Σχολεῖα κοσμήσωσι τὰς αἰθούσας αὐτῶν διὰ τοῦ Παιδικοῦ Ἡμερολογίου τῆς Ἀποστ. Διακονίας, αἱ δὲ σχολικαὶ βιβλιοθηκαὶ προβῶσιν εἰς τὴν ἀγορὰν ὀλοκλήρου τῆς σειρᾶς τῶν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῆς Ἀποστ. Διακονίας ἐκδοθέντων βιβλίων. Ἡ Ἀπ. Διακονία ἠύχαριστήσῃ θερμῶς τὸν τε Ὑπουργόν καὶ τὸ Κεντρικὸν Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

— Ἐξεδόθη τὸ 12ον φυλλάδιον τῆς Φωνῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ὑπὸ τὸν τίτλον «Περὶ τῶν τοξικομανιῶν» συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν Καθηγητοῦ τῆς Ψυχιατρικῆς καὶ Νευρολογίας κ. Κ. Δ. Κωνσταντινίδου.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Τῇ 1ῃ ἐνεστῶτος μηνὸς ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους ἐκ πρωτοβουλίας τῆς προεδρίας τῆς Ἀμερικῆς κ. Γκραήντου διωργανώθη ἐν τῷ θεάτρῳ «Ὀλύμπια» πανηγυρικὴ ἑορτὴ, καθ' ἣν ἀνηυθύνθησαν χαριετισμοὶ πρὸς τὸν μαχόμενον στρατὸν ἐκ μέρους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Κυβερνήσεως, τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄλλων ἐπισήμων. Τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ἀσθενοῦντος, ἀνεγνώσθη ὁ ἐξῆς χαριετισμὸς αὐτοῦ πρὸς πρὸς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις:

«Χάριτας ὀφειλομένη πρὸς τὴν ἐοίτημον πρόθεσιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κυρίαν Γκραήντην καὶ τὰς τόσας ἄλλας κυρίας καὶ συνεργάτιδας αὐτῆς, διότι μᾶς παρέχουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπικοινωνήσωμεν, κατὰ τὰς ἐσθιαστικὰς αὐτὰς ἡμέρας, μετὰ τοῦ μαχομένου Ἔθνους.

Ἔβλεπε ἀληθῆς ὅτι αἱ σκέψεις καὶ τὰ αἰσθήματα ἡμῶν ἐδρίσκονται διαρκῶς πλησίον τῶν ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν μας, οἱ δὲ λόγοι οὐδὲν προσθέτουν εἰς τὴν σιωπηλὴν αὐτῶν ἐπαφίην, τὸν ἀδιάσπαστον αὐτῶν τῆς ψυχῆς καὶ τῆς καρδίας ἐναγκαλισμὸν. Πῶς νὰ μὴ παρακολουθῆ κανεὶς εἰς τὸν ἀνήφορον τοῦ σκληροῦ ἀγῶνος καὶ τῆς αἱματηρᾶς θυσίας τοὺς ἀδελφοὺς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπεφυλάχθη τὸ προνόμιον μιᾶς μεγάλης, ἀλλὰ ἀδρότητα πληρωμένης τιμῆς; Διότι προνόμιον καὶ τιμὴ εἶνε διὰ τὸν Ἕλληνα, ἀφοῦ αὐτὴ εἶνε τῶν πραγμάτων ἡ ἀνάγκη, νὰ ἴσταται ὄρθιος εἰς τὰς ἐπάλλξεις, αἱ ὁποῖαι προσπαθίζουν τὴν ἐθνικὴν του παράδοσιν καὶ τὴν χριστιανικὴν τὸν πίστιν καὶ ὅλα τὰ εὐγενῆ καὶ ὑψηλὰ ἰδανικά, τὰ ὁποῖα οἱ δύο οὗτοι κόσμοι περιελαίου, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν δικαιοσύνην, τὴν εὐσέβειαν καὶ τὴν ἀγάπην. Συστάσεις, ἐνθαρρύνσεις, παροτρύνσεις εἰς ἄδρασαν, ἐμπνευσμένους ἀπὸ τοιαῦτα ἰδανικά, περιτετεύουν. Ἡμεῖς εἴμεθα ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀντιδῶμεν πιστῶς εἰς τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους ἀπὸ τὴν σιδηρᾶν τῶν θέλησιν καὶ τὸν ἠρωτισμὸν των. Αὐτοὶ εἶναι οἱ ταγοὶ τῶν τυχῶν τῆς φυλῆς καὶ πρὸς αὐτοὺς ἀποβλέπει ὑπερήφανος καὶ ἡ μητέρα καὶ τὸ τέκνον καὶ ἡ ἀδελφὴ καὶ ὅλα τὰ ἀγαπητὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ζοῦν μετὰ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ταχέως θὰ ἐπιστρέψουν τὰ παλληκάρια των, φέ-

ροντα ως δώρον ανεκτίμητον τὴν νικηφόρον εἰρήνην καὶ τὴν ἀπαρχὴν μιᾶς νέας περιόδου εὐημερίας καὶ δημιουργικότητος διὰ τὴν ταλαιπωρημένην πατρίδα.

Ἐἶθε ὁ πανάγαθος Θεός, ἐν τῇ ἀπεράντῳ ἀγαθότητι Αὐτοῦ, νὰ πραγματοποιήσῃ ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου ἔτους τὸν κοινὸν τοῦτον πόθον τοῦ φιλοχριστοῦ καὶ ἐλλαβοῦς λαοῦ μας. Καὶ διὰ τὸν πραγματοποιήσῃ.

Μεθ' ὃ ὁ παριστάμενος Σεβ. Μητροπολίτης Σάμου κ. Εἰρηναῖος εἶπε τὴν ἀκόλουθον εὐχὴν :

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ βάθει σοφίας τὰ πάντα οἰκονομῶν, ὁ δόξας ἵνα τὸ Γένος ἡμῶν ἀποβῇ ἐντὸς τῆς Ἱστορίας ὁ φορέας καὶ ὁ ἐρμηνευτὴς τῶν Θεῶν Σου ἀληθειῶν, ὁ ἀναδείξας αὐτὸ εἰς περιούσιον λαὸν προορισθέντα νὰ μεταμορφώσῃ τὸ Εὐαγγελικὸν Σου πνεῦμα ἐντὸς τῆς ἐλευθερίας Του τῆς δημιουργίας ὑψηλῶν ἀρχῶν πολιτισμοῦ, ὁ χαράξας τὴν πνευματικὴν πορείαν τῆς ἱστορίας διὰ τῆς ἀγνωστῆς ζωῆς Σου, ἥτις εἶναι ἀγάπη σταυρουμένη ὑπὲρ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ συντριβὴ καὶ νίκη κατὰ τοῦ κακοῦ καὶ ἀνάστασις καὶ δόξα τῶν λαῶν τῆς γῆς, Αὐτὸς πανάγαθε Βασιλεῦ ἐπέβλεπον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν εὐσεβῆ Ἑλληνικὸν λαὸν Σου, κράτνουν τοὺς βραχίονας τῶν γενναίων νιῶν τῆς σεβασμίας μητρὸς Ἑλλάδος, τῶν μαχομένων πρὸς διάδοσιν τῆς ἐλευθερίας τῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας ὅλου τοῦ κόσμου, στεφάνωσον τοὺς ἱερούς ἀγωνιάς των μὲ νίκας καὶ θριαμβοὺς κατὰ τῶν ἐπιβουλεωμένων τὴν Βασιλείαν Σου, κατὰ τῶν ἀσεβῶς ἐπιδιωκόντων τὴν ἀνατροπὴν τῶν πνευματικῶν ἀξιών καὶ τὴν ἀντικατάστασιν αὐτῶν διὰ νόμων καὶ ὀλισιτικῶν δοξασιῶν, ἐντὸς τῶν ὁποίων σβύνει ἡ κορωνὴ τῆς δημιουργίας Σου, ὁ ἄνθρωπος ὡς ὑπερέτι ἀξία, ὡς εἰκὼν Θεοῦ, καὶ μεταβάλλεται εἰς ἀπλὴν οἰκονομικὴν μονάδα, εἰς ἀπλοὺν μῆσον πρὸς πραγμάτων ὑπόπιον σκοτεινῶν πολιτικῶν σκοπῶν, ἐμφύσησον εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν ἡμῶν, προμάχων τοῦ ἁγίου Σου θελήματος, πνεῦμα ἠρωϊκὸν καὶ πίστιν ἀκαταγώνιστον, ἵνα ἐκ τῆς νίκης των λάμπῃ θριαμβευτικὸν τὸ φῶς τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ὑψηλῆς Σου δικαιούσης εἰς ὅλην τὴν Οἰκουμένην.

—Συστάσεις τῆς Ἱ. Συνόδου αὔριον Κυριακὴν θὰ περιέλθῃ δίσκος εἰς τοὺς ἱ. ναοὺς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου τῆς ἐπιτροπῆς τῶν φίλων τῶν λεπτῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν. Τὸ προῖον τοῦ ἐράνου τούτου θὰ χρησιμοποιοῦν διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν διαβίωσης τῶν ἀσθενῶν εἰς διάφορα Λεπτοκομεία τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη, ἐν τῷ πνεύματι τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, ὡς καὶ διὰ τὸν κατάλληλον πλουτισμὸν τῶν σχετικῶν θεραπευτηρίων καὶ διὰ τὴν ἐπικοινωνίαν τῆς ἐπιτροπῆς μὲ τὰς χριστιανικὰς καὶ ἱατρικὰς ὀργανώσεις ὅλου τοῦ κόσμου, αἵτινες ἐπιδίδονται εἰς τὴν καταπολέμησιν τῆς νόσου καὶ τὴν διαφώτισιν τοῦ κοινῆ ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ ἀσθενείας.

Ἀκαδημαϊκὸν ἔπαλθον

Μετὰ γνώμην τῆς Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ ἀπόφασιν τῆς Ὀλομελείας αὐτῆς, τὸ ἐξ 900.000 δρ. βραβεῖον τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Ἰδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας, τὸ προωρισμένον διὰ τὸ καλλίτερον θεολογικὸν ἔργον τὸ δημοσιευθὲν κατὰ τὸ ἔτος 1947, ἀπενεμήθη κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς Ἀκαδημίας τῆς 30 παρ. Δεκεμβρίου εἰς τὸν τακτικὸν καθηγητὴν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Βασίλειον Βέλλαν διὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν δύο πρώτων τευχῶν τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἀναληφθείσης νέας ἐκδόσεως καὶ ἐρμηνείας τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἐπὶ τούτῳ εἰς τὸν συγγραφέα ἀπενεμήθη τὸ σχετικὸν τῆς Ἀκαδημίας ψήφισμα ἔχον οὕτω :

«Τύχῃ ἀγαθῇ ἔδοξε τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν Βασίλειον Βέλλαν τῷ τοῦ ἐν Τήνῳ Ἱεροῦ Ἰδρύματος τῆς Εὐαγγελιστρίας ἐπάθλα βραβεῦσαι ἐφ' ἣ ἐνεκαινίσαστο νέα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀρίστη ἐκδόσει, ἐν ἣ τὸ τε ἑβραϊκὸν πρωτότυπον αὐτὸς εἰς τὴν ἑλληνίδα φωνὴν ἐξηγήσαστο καὶ σοφοῖς διεφώτισεν ὑπομνήμασι, τὴν δὲ τῶν ἑβδομήκοντα ἐρμηνείαν παραθέμενος τὴν τῆς ἑαυτοῦ ἐρμηνείας ἀξίαν ἐκδηλοτέραν ἐποίησεν, ἀνειπὼν δὲ τὰς τιμὰς ἐν τῇ Δεκεμβρίῳ μηνὸς πανηγύρει ἔτους χιλιοστοῦ καὶ ἐνακοσιοστοῦ καὶ τετταρα-

κοστοῦ καὶ ὀγδόου». Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας κ. Κ. Τριανταφυλλοπούλου καὶ τοῦ Γενικοῦ αὐτῆς Γραμματέως κ. Γ. Οἰκονόμου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀρχιμ. Θ. Μιχαῆλ Ἡ θέσις τοῦ Ἑλλήνου χριστιανοῦ ἐναντι τοῦ πολέμου. Ἀθήναι 1948 (σ. 32).

Στρατῆ Π. Κολαξιάδης Θεόλογος καὶ ἱστορία τῆς Ἀγίας σου τῆς νήσου Λέσβου. Τεῦχος τρίτον. Μετ' εἰκόνων. Τύποις «Φοίνικος» Α. Χ. Μιχαηλίδη. Μυτιλήνη 1948 (σ. 303).

Ἀρχιμ. Τιμοθέου Παπουτάκη Στὴν ὑπακοή τοῦ Χριστοῦ. Χανιά 1948 (σ. 143).

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Συνδρομαὶ καὶ ἐμβάσματα διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς: Πρὸς τὸν Διαχειριστὴν τοῦ Περιοδικοῦ «Ἐκκλησία», Ἀθῆνας (Κ), ὁδὸς Φιλοθέης 19. Τηλέφ. 27.689.

Αἰδεσιμωτάτους, Καίρην Παπαρωγίου, Σεργούλα Δωρίδος καὶ Ἡλίαν Γιαννέλον Καρδίτσαν αἱ διευθύνσεις σας ἐτακτοποιήθησαν. Ἱεροδ. Ε. Τσελεντάκη (Θεο)νίκην. Ἡ συνδρομὴ τῆς «Ἐκκλησίας» εἶναι 12.000 καὶ προκαταβάλλεται.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, δέον δὲ νὰ ἦεν εὐανάγνωστα καὶ γεγραμμένα ἐπὶ τῆς μιᾶς μόνον ἡφωας τοῦ χάρτου.

= Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α =

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ἱ. Μητρόπολις Παροναξίας

Προκειμένου νὰ προβῶμεν εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν θέσεων τακτικῶν ἐφημεριῶν τῶν ἱερῶν ναῶν 1) ἁγίου Πνεύματος Γαλανάδου—Νάξου καὶ 2) Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Μαρτίσσης—Πάρου, καλούμεν τοὺς ἔχοντας τὸν ἱερὸν πόθον καὶ τὰ προσόντα νὰ καταστήσῃ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου «ὑπερέτι Χριστοῦ καὶ Οἰκονομοῦ Μυστηρίων Θεοῦ» ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 46 καὶ 47 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2200)40 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὁριζόμενα πιστοποιητικά, ἵνα οὕτως ἀνακηρύξωμεν αὐτοὺς ὑποψηφίους. Ἐν Νάξῳ τῇ 3ῃ Ἰανουαρίου 1949.

† Ὁ Παροναξίας Ἀμβρόσιος

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ι. Ναῶν	Δρχ. 12.000
Φοιτητῶν καὶ σπουδαστῶν Ἱερατικῶν	
Σχολῶν	6.000
Ἐξωτερικοῦ	Δολλ. 6
Τιμὴ βιβλίου φύλλου	Δρχ. 1.000
Προκηρύξεις ἐκλογῆς ἱερέων :	
1) διὰ μόνην θέσιν	5.000
2) διὰ πλείονας τῆς μιᾶς ἐν τῇ αὐτῇ	
Προκηρύξει ἐκαστῇ πρὸς δραχμὰς	3.000
Οὐδέμια Προκηρύξεις θὰ δημοσιεύονται μὴ συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῆς.	
Αἱ συνδρομαὶ προκαταβάλλονται.	

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,,

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

† Ὁ Ζάνθης ΙΩΑΚΕΙΜ

† Ὁ Ζακύνθου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, Ἀκαδημαϊκός

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΪΣ

Ἐν Ἀθῆναις τόποις «Φοίνικος» Λεονότου 4